

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Bryssel, 16. marraskuuta 2006 (27.11)
(OR. en)**

**Toimielinten välinen asia:
2005/0245 (COD)**

15384/06

LIMITE

**EF 56
ECOFIN 406
CONSOM 119
CRIMORG 179
CODEC 1315**

ILMOITUS

Lähettiläjä: Puheenjohtajavaltio
Vastaanottaja: Rahoituspalvelutyöryhmä (erityisasiantuntijat – maksupalvelut)
Kom:n ehd. nro: 15625/05 EF 62 ECOFIN 407 CONSOM 54 CRIMORG 155 CODEC 1165
Asia: Ehdotus Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi maksupalveluista sisämarkkinoilla ja direktiivien 97/7/EY, 2000/12/EY ja 2002/65/EY muuttamisesta

Oheisena toimitetaan puheenjohtajavaltion välitysehdotus.

Edeltäviin teksteihin tehdyt muutokset on alleviivattu.

Ehdotus:

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI

maksupalveluista sisämarkkinoilla

ja direktiivien 97/7/EY, 2000/12/EY ja 2002/65/EY muuttamisesta

- 1) Sisämarkkinoiden toteuttamiseksi on tärkeää, että kaikki yhteisön sisäiset rajat poistetaan, jotta tavaroiden, henkilöiden, palvelujen ja pääoman on mahdollista liikkua vapaasti. Maksupalvelujen yhtenäismarkkinoiden asianmukainen toiminta on sen vuoksi keskeistä. Alan yhdenmukaisuuden puute kuitenkin estää tällä hetkellä kyseisten markkinoiden toiminnan.
- 2) Jäsenvaltioiden maksupalvelumarkkinat on nykyisin organisoitu erikseen kansallisesti ja maksupalvelujen sääntelykehys on hajallaan 25:ssä kansallisessa oikeusjärjestyksessä.
- 3) Tällä alalla on jo annettu useita yhteisön säädöksiä, kuten rajojen yli suoritettavista tilisiirroista 27 päivänä tammikuuta 1997 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/5/EY ja rajat ylittävistä euromääräisistä maksuista 19 päivänä joulukuuta 2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 2560/2001, mutta ne eivät ole korjanneet tilannetta riittävästi niin kuin eivät myöskään ole tehneet elektronisia maksuja koskevista käytäntesäännöistä (rahoituslaitosten, tavara- ja palvelukauppaa harjoittavien yritysten ja kuluttajien suhteet) 8 päivänä joulukuuta 1987 annettu komission suositusta 87/598/ETY, maksujärjestelmistä ja erityisesti kortin haltijan ja kortin myöntäjän välisestä suhteesta 17 päivänä marraskuuta 1988 annettu komission suositusta 88/590/ETY ja elektronisen maksuvälineen avulla toteutetuista maksutapahtumista ja erityisesti liikkeeseenlaskijan ja haltijan välisestä suhteesta 30 päivänä heinäkuuta 1997 annettu komission suositusta 97/489/EY. Kaikesta huolimatta nämä toimet ovat yhä riittämättömät. Lisäksi rinnakkaiset kansalliset säännökset ja vaillinaisen yhteisön kehys aiheuttavat päällekkäisen sääntelyn vuoksi hämmennystä ja johtavat oikeusvarmuuden puutteeseen.¹

¹ Kuten ECON 1.

- 4) Siksi on tärkeää luoda maksupalveluille yhteisön tasolla ajanmukainen ja yhtenäinen oikeudellinen kehys riippumatta siitä, ovatko palvelut yhteensopivia rahoitussektorin euromaksualuetta koskevasta aloitteesta johtuvan järjestelmän kanssa. Oikeudellisen kehyksen on oltava puolueeton, jotta varmistettaisiin kaikkien maksujärjestelmien kannalta tasavertaiset kilpailuolosuhteet kuluttajien valintamahdollisuuksien säilyttämiseksi. Tämä olisi merkittävä edistysaskel kuluttajien kustannusten, turvallisuuden ja tehokkuuden kannalta nykyisiin kansallisiin järjestelmiin verrattuna.¹
- 5) Kehyksessä olisi varmistettava toiminnan vakautta koskevista vaatimuksista annettujen kansallisten säännösten yhteensovittaminen, uusien maksupalveluntarjoajien pääsy markkinoille, tiedonantovaatimukset ja maksupalvelunkäyttäjien oikeudet ja velvollisuudet. Asetuksen (EY) N:o 2560/2001 säännökset, joilla luotiin euromääräisten maksujen yhtenäismarkkinat hintojen osalta, olisi säilytettävä tässä kehyksessä. Direktiivin 97/5/EY säännökset sekä suosituksissa 87/598/ETY, 88/590/ETY ja 97/489/EY annetut suositukset olisi yhdistettävä yhteen sitovaan säädökseen.
- 6) Oikeudellisen kehyksen ei kuitenkaan tarvitse olla kaiken kattava. Sen soveltaminen olisi rajoitettava palveluntarjoajiin, joiden pääasiallinen toiminta on maksupalvelujen tarjoaminen maksupalvelunkäyttäjille. Sitä ei ole myöskään tarpeen soveltaa palveluihin, joissa varoja siirretään maksajalta maksunsaajalle tai niitä kuljetetaan yksinomaan seteleinä ja kolikkoina tai joissa varojen siirto perustuu sekkiin, vekseliin, velkakirjaan tai muihin instrumentteihin, maksukuponkeihin tai kortteihin, jotka on asetettu maksupalveluntarjoajan tai muun osapuolen maksettavaksi tarkoituksena asettaa varoja maksunsaajan käyttöön. Vaikka oikeudellista kehystä olisikin sovellettava maksupalvelunkäyttäjien ja maksupalveluntarjoajien välisiin suhteisiin, eräitä säännöksiä ei tulisi soveltaa yritysten suorittamiin maksutapahtumiin, koska on todennäköistä, että maksupalvelunkäyttäjä on sellaisessa asemassa, että se voi neuvotella maksupalveluntarjoajan kanssa täsmällisemmät ja sopivammat ehdot.

¹ Kuten ECON 2.

- 6 a) Rahansiirto on yksinkertainen maksupalvelu, joka tavallisesti perustuu maksajan käteissuoritukseen maksupalveluntarjoajalle, joka toimittaa varat edelleen maksunsaajalle tai toiselle maksunsaajan puolesta toimivalle maksupalveluntarjoajalle esimerkiksi tiedonsiirtoverkon välityksellä. Joissain jäsenvaltioissa valintamyymälät, kauppiat ja muut vähittäismyyjät tarjoavat yleisölle mahdollisuuden käyttää vastaavaa palvelua muun muassa kaasu-, sähkö-, vesi- ja muiden tavanomaisten kotitalouslaskujen maksamiseen. Kyseinen palvelumuoto katsotaan tämän direktiivin määritelmän mukaiseksi rahansiirroksi¹.
- 7) On tarpeen määrittää ne maksupalveluntarjoajien ryhmät, joilla on oikeus tarjota kyseisiä palveluja kaikkialla yhteisössä. Näitä ovat luottolaitokset, jotka vastaanottavat käyttäjiltä talletuksia maksutapahtumien rahoittamiseksi ja joihin olisi edelleen sovellettava luottolaitosten liiketoiminnan aloittamisesta ja harjoittamisesta 14 päivänä kesäkuuta 2006 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2006/48/EY säädettyjä toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat, jotka laskevat sähköistä rahaa liikkeeseen maksutapahtumien rahoittamiseksi ja joihin olisi edelleen sovellettava sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden liiketoiminnan aloittamisesta, harjoittamisesta ja toiminnan vakauden valvonnasta annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2000/46/EY säädettyjä toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia, sekä postisiirtoa hoitavat laitokset, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota kyseisiä palveluja.
- 7 a) Tässä direktiivissä vahvistetaan maksutapahtumien toteuttamista koskevat säännöt, kun varat ovat direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettua sähköistä rahaa. Tässä direktiivissä ei kuitenkaan säännellä sähköisen rahan liikkeeseenlaskua eikä muuteta sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoiden vakavaraisuuden valvontaa, joista on säädetty direktiivissä 2000/46/EY. Näin ollen maksulaitokset eivät saa laskea sähköistä rahaa liikkeeseen².

¹ Uusi laskunmaksupalveluja koskeva johdanto-osan kappale.

² Uusi johdanto-osan kappale, jossa selvennetään, että tässä direktiivissä ei säännellä sähköisen rahan liikkeeseenlaskua, eivätkä maksulaitokset näin ollen saa laskea sähköistä rahaa liikkeeseen.

- 8) Jotta markkinoille tulon oikeudellisia esteitä voidaan poistaa, olisi kuitenkin tarpeen ottaa käyttöön yhtenäinen toimilupa kaikille niille maksupalveluntarjoajille, jotka eivät ota vastaan talletuksia eivätkä laske liikkeeseen sähköistä rahaa. Siksi on tarkoituksenmukaista ottaa käyttöön uusi palveluntarjoajien ryhmä, jäljempänä 'maksulaitokset', säätämällä, että sellaisille luonnollisille tai oikeushenkilöille, jotka eivät kuulu mihinkään olemassa olevaan palveluntarjoajien ryhmään, voidaan tiukkojen ja laaja-alaisten ehtojen täytyessä myöntää toimilupa maksupalvelujen tarjoamiseen kaikkialla yhteisössä. Tämän ansiosta näihin palveluihin sovellettaisiin kaikkialla yhteisössä samoja ehtoja¹.
- 9) Maksulaitostoimiluvan myöntämis- ja voimassaoloehtoihin olisi sisällytettävä toiminnan vakautta koskevia vaatimuksia, jotka olisi suhteutettava niihin operatiivisiin ja taloudellisiin riskeihin, joita tällaisten laitosten liiketoimintaan liittyy. Vaatimuksissa olisi otettava huomioon, että maksulaitosten toiminta on erikoistuneempaa ja rajoitetumpaa, joten siitä aiheutuu pienempiä ja helpommin seurattavia ja hallittavia riskejä kuin luottolaitosten laajemmassa toiminnassa esiin tulevat. Maksulaitoksilta olisi erityisesti kieltettävä talletusten vastaanottaminen käyttäjiltä, ja niiden olisi sallittava käyttää ainoastaan varoja, jotka on vastaanotettu käyttäjiltä maksupalvelujen suorittamista varten. Olisi säädettävä asiakkaiden varojen pitämisestä erillään maksulaitoksen muun liiketoiminnan varoista. Maksulaitoksiin olisi sovellettava myös tehokkaita rahanpesun ja terrorismin rahoittamisen torjuntaa koskevia vaatimuksia².
- [9 a) Sitä vastoin maksulaitosten taloudellisen vakauden takaaminen on tärkeää. Maksulaitosten ei ole asianmukaista tarjota pitkäaikaisia luottoja, esimerkiksi asuntoluottoja. On kuitenkin asianmukaista sallia pitkäaikaiset luotot silloin, kun luottoa myönnetään maksupalveluiden helpottamiseksi, kuten esimerkiksi luottokortteja myönnettäessä, tai kun luotto liittyy läheisesti maksulaitoksen toimintaan, kunhan luotto jälleenrahoitetaan maksulaitoksen omista varoista, pääomamarkkinoilla hankitut varat mukaan lukien, eikä maksupalveluasiakkaiden puolesta hallinnoiduista varoista³.]

¹ Kuten ECON 4.

² Osittain kuten ECON 5:ssä.

³ ECON 6 muutettuna. Hakasulkeissa, koska kohta koskee pääomaan ym. liittyviä kysymyksiä.

- 10) Jäsenvaltioiden olisi tarpeen nimetä viranomaiset, joiden tehtävänä on myöntää maksulaitosten toimiluvat, suorittaa jatkuvaa valvontaa ja päättää toimilupien peruuttamisesta. Jotta voitaisiin varmistaa tasapuolinen kohtelu, jäsenvaltioiden ei tulisi soveltaa maksulaitoksiin mitään muita kuin tässä direktiivissä esitettyjä vaatimuksia. Kaikkiin toimivaltaisten viranomaisten tekemiin päätöksiin olisi kuitenkin voitava hakea muutosta tuomioistuimissa. Toimivaltaisten viranomaisten tehtävät eivät myöskään saisi vaikuttaa maksujärjestelmien valvontaan, joka EY:n perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdan neljännen luetelmakohdan mukaan on Euroopan keskuspankkijärjestelmän tehtävä.
- 11) Olisi tarkoituksenmukaista säätää mekanismista, jolla sellaisia maksupalveluntarjoajia, jotka eivät pysty täyttämään kaikkia maksulaitostoimiluvan myöntämisehtoja, voitaisiin kuitenkin kohdella maksulaitoksina, koska on toivottavaa, että kaikkien maksupalvelua tarjoavien henkilöiden henkilöllisyys ja olinpaikka rekisteröidään ja, jotta ne eivät joutuisi harmaan talouden puolelle, niille kaikille myönnetään jonkinlainen hyväksyntä, vaikka ne eivät täyttäisi kaikkia ehtoja. Tätä varten olisi tarkoituksenmukaista antaa jäsenvaltioiden kirjata tällaiset henkilöt maksulaitosrekisteriin, vaikka kaikki toimiluvan myöntämisehdot eivät täytyisi. Olisi kuitenkin tärkeää, että poikkeusmahdollisuuden ehtona on tiukat vaatimukset, jotka koskevat maksutapahtumien määrää. Olisi myös tärkeää säätää, että niissä tapauksissa, joissa on sovellettu poikkeusta, yhteisössä tarjottavia maksupalveluja voidaan tarjota ainoastaan rekisteröintijäsenvaltiossa.
- 12) Poistetaan.¹

¹ Johdanto-osan kappale 12 poistetaan, koska johdanto-osan kappale 12 a kattaa suurin piirtein saman asian. Toinen vaihtoehto on muuttaa johdanto-osan kappaleiden 12 a ja 12 b numerointi johdanto-osan kappaleiksi 12 ja 12 a.

- 12 a) On tärkeää, että kaikilla maksupalveluntarjoajilla on pääsy maksujärjestelmien teknisiä infrastruktuureja koskeviin palveluihin. Muun muassa neljän osapuolen korttijärjestelmät ja suuremmat tilisiirto- ja suoraveloitujärjestelmät sisältyvät tavallisesti näihin maksujärjestelmiin. Jotta voitaisiin varmistaa erilaisten toimiluvan saaneiden maksupalveluntarjoajaryhmien tasapuolinen kohtelu kaikkialla yhteisössä niiden toimilupaehdot huomioon ottaen, on tarpeen selventää sääntöjä, jotka koskevat pääsyä maksupalvelumarkkinoille ja osallistumista maksujärjestelmiin. Olisi huolehdittava, että näitä toimiluvan saaneita maksulaitoksia ja luottolaitoksia kohdellaan kumpiakaan syrjimättä niin, että kaikki sisämarkkinoilla kilpailevat maksupalveluntarjoajat voivat käyttää kyseisten maksujärjestelmien teknisten infrastruktuurien palveluja samoin edellytyksin. Toimiluvan saaneiden maksupalveluntarjoajien ja tämän direktiivin 21 artiklan mukaisesta poikkeuksesta tai direktiivin 2000/46/EY 8 artiklan mukaisesta poikkeusluvasta hyötyvien maksupalveluntarjoajien toisistaan poikkeava kohtelu voidaan perustella eroilla näiden jälkimmäisten vakauden valvontaa koskevissa säännöksissä toimiluvan saaneisiin maksupalveluntarjoajiin verrattuna. Joka tapauksessa erot hintaehdoissa pitäisi sallia vain, jos niiden perusteena ovat erot maksupalveluntarjoajille aiheutuneissa kustannuksissa. Tämä ei saisi vaikuttaa direktiivin 98/26/EY mukaiseen jäsenvaltioiden oikeuteen rajoittaa pääsyä systeemiriskin kannalta tärkeisiin järjestelmiin eikä rajoittaa perustamissopimuksen 105 artiklan 2 kohdassa ja EKPJ:n perussäännön 3.1 ja 22 artiklassa määrättyä EKP:n ja EKPJ:n toimivaltaa, joka koskee maksujärjestelmiin pääsyä. (...)
- 12 b) Maksujärjestelmiin pääsyä koskevia säännöksiä ei sovellettaisi suljettuihin (...) järjestelmiin, jotka ovat (...) yksittäisen maksupalveluntarjoajan perustamia ja hoitamia. Nämä suljetut järjestelmät voivat joko kilpailla suoraan maksujärjestelmien kanssa tai yleisemmin toimia markkinaraossa, jota maksujärjestelmät eivät kata asianmukaisesti. Suljetut maksujärjestelmät kattavat kolmen osapuolen korttijärjestelmät, pankkiryhmittymien sisäiset järjestelmät, televiestintäpalveluntarjoajien tarjoamat maksupalvelut ja rahansiirtopalvelut, joissa suljetun järjestelmän käyttäjä on (...) sama taho, joka tarjoaa maksupalvelun (...) sekä maksajalle että maksunsaajalle. Ei olisi tarkoituksenmukaista myöntää kolmansille osapuolille pääsyä näihin suljettuihin (...) maksujärjestelmiin.
- 13) Olisi laadittava säännöstö maksupalveluehtojen läpinäkyvyyden varmistamiseksi.

14) Tätä direktiiviä ei tulisi soveltaa maksutapahtumiin, jotka toteutetaan käteisenä, koska käteismaksupalvelujen yhteismarkkinat ovat jo olemassa. Tätä direktiiviä ei tulisi soveltaa maksutapahtumiin, jotka toteutetaan paperisekkeinä, sillä niiden luonteen vuoksi niitä ei voida käsitellä yhtä tehokkaasti kuin muita maksuvälineitä. Hyvän toimintatavan tällä alalla tulisi kuitenkin perustua tässä direktiivissä esitettyihin periaatteisiin¹.

15) poistettu²

15 a) Koska kuluttajien ja yritysten asemat poikkeavat toisistaan, ne eivät tarvitse samantasoista suojaa. Vaikka on tärkeää taata kuluttajien oikeudet säännöksiin, joista ei voi poiketa sopimuksella, on järjeenkäypää sallia yritysten ja järjestöjen sopia toisin. Jäsenvaltioilla olisi kuitenkin oltava mahdollisuus säätää, että mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten määritelmästä annetussa komission suosituksessa 2003/361/EY määriteltäviä mikroyrityksiä olisi kohdeltava samalla tavoin kuin kuluttajia. Tiettyjen tämän direktiivin keskeisten säännösten tulisi joka tapauksessa olla aina sovellettavissa käyttäjän asemasta riippumatta.

16) Tässä direktiivissä olisi määritettävä maksupalveluntarjoajien velvollisuudet antaa tietoja maksupalvelunkäyttäjille, jotta nämä saisivat maksupalveluista kaikkialla yhtä korkeatasoista ja selkeää tietoa voidakseen tehdä perusteltuja valintoja ja voidakseen vertailla palvelutarjontaa EU:ssa. Läpinäkyvyyden nimissä tässä direktiivissä säädetään yhdenmukaistetuista vaatimuksista, joita tarvitaan sen varmistamiseksi, että maksupalvelunkäyttäjälle annetaan tarvittavat ja riittävät tiedot sekä maksupalvelusopimuksesta että maksutapahtumista. Maksupalvelujen sisämarkkinoiden moitteettoman toiminnan edistämiseksi³ jäsenvaltioiden ei tulisi voida säätää muita tietojen antamista koskevia säännöksiä kuin ne, joista on säädetty tässä direktiivissä.

¹ Kuten ECON 8.

² Poistetaan ECON 9:ssä esitetyn mukaisesti.

³ Euroopan parlamentti: sanamuotoa on selvennettävä. Uudessa toisinnossa pyritään tähän.

- 17) Kuluttajia olisi suojattava sopimattomilta ja harhaanjohtavilta menettelyiltä sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/29/EY sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/31/EY (sähköistä kaupankäyntiä koskeva direktiivi) ja kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/65/EY mukaisesti. Näissä voimassa olevissa säädöksissä olevia lisäsäännöksiä sovelletaan edelleen. Tämän direktiivin ja direktiivin 2002/65/EY välinen suhde on kuitenkin erityisesti selvitettävä.
- 18) Vaadittavat tiedot olisi suhteutettava käyttäjien tarpeisiin ja ne olisi välitettävä vakioidulla tavalla. Yksittäistä maksutapahtumaa koskevien tiedonantovaatimusten olisi kuitenkin oltava erilaiset kuin vaatimukset, jotka koskevat useista maksutapahtumista muodostuvaan kokonaisuuteen sovellettavaa puitesopimusta.¹
- 18 a) Käytännössä puitesopimukset ja niillä säännellyt tapahtumat ovat paljon yleisempiä ja taloudellisesti merkittävämpiä kuin yksittäiset maksutapahtumat. Jos on olemassa maksutili tai erityinen maksuväline, puitesopimusta edellytetään. Sen vuoksi puitesopimuksista ennakolta annettavia tietoja koskevien vaatimusten olisi oltava varsin kattavia ja tiedot olisi aina toimitettava joko kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä, joksi luetaan muun muassa tiliotetulostimien tulosteet, levykkeet, CD-ROM-levyt, DVD-levyt ja tietokoneiden kovalevyt, joille voidaan tallentaa sähköpostia, mutta niihin ei lueta Internet-sivustoja, paitsi jos ne ovat helposti saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen jäljentämisen muuttumattomina.² Tavasta, jolla toteutuneita tapahtumia koskevat tiedot toimitetaan, voidaan kuitenkin sopia maksupalveluntarjoajan ja maksupalvelunkäyttäjän välisessä puitesopimuksessa. Esimerkiksi voidaan sopia, että Internet-pankkitoiminnassa kaikki maksutiliä koskevat tiedot asetetaan saataville verkossa.

¹ Kuten ECON 10.

² Kuten Itävallan puheenjohtajakaudella sovittiin, 4 artiklan 19 kohdassa olevaa 'pysyvän välineen' alkuuperäisen määritelmän tekstiä siirretään johdanto-osan kappaleeseen.

- 18 b) Yksittäisten maksutapahtumien osalta maksupalveluntarjoajan olisi omasta aloitteestaan annettava aina vain olennaisen tärkeät tiedot. Koska maksaja on yleensä läsnä maksutoimeksiantoa antaessaan, ei ole tarpeen edellyttää, että tiedot olisi joka tapauksessa toimitettava kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä. Maksupalveluntarjoaja voi antaa tietoja suullisesti palvelupisteessä tai saattaa ne helposti saataville muulla tavalla, esimerkiksi pitämällä ehdot esillä tiloissaan olevalla ilmoitustaululla. Lisäksi olisi ilmoitettava, missä on saatavilla yksityiskohtaisempia lisätietoja (esimerkiksi www-sivuston osoite). Olennaisen tärkeät tiedot olisi kuitenkin kuluttajan sitä pyytäessä annettava kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä.
- 18 c) Direktiivissä vahvistetaan kuluttajan oikeus saada merkitykselliset tiedot maksutta ennen kuin mikään maksupalvelusopimus sitoo häntä. Samoin kuluttaja voi milloin tahansa sopimussuhteen aikana pyytää ennakolta annettavia tietoja sekä puitesopimuksen kirjallisina ja maksutta. Tällä tavoin kuluttaja voi vertailla maksupalveluntarjoajien palveluja ja ehtoja sekä mahdollisessa riitatilanteessa tarkistaa sopimukseen perustuvat oikeutensa ja velvollisuutensa. Nämä säännökset ovat edellä mainitussa direktiivissä 2002/65/EY vahvistettujen sääntöjen mukaisia. Tässä direktiivissä olevat maksuttomia tietoja koskevat nimenomaiset säännökset eivät saa johtaa siihen, että muiden sovellettavien direktiivien nojalla kuluttajille annettavien tietojen toimittamisesta voitaisiin periä maksuja.
- 18 d) Lisäksi kuluttajan olisi saatava perustiedot toteutuneista tapahtumista ilman lisämaksuja. Yksittäisen maksutapahtuman osalta maksupalveluntarjoajan ei pitäisi periä eri maksua kyseisistä tiedoista. Samoin puitesopimukseen perustuvista maksutapahtumista myöhemmin toimitettavat kuukausittaiset tiedot olisi annettava maksutta. Ottaen huomioon hinnoittelussa noudatettavan avoimuuden merkityksen sekä asiakkaiden toisistaan poikkeavat tarpeet, osapuolet voivat kuitenkin sopia, että tiedoista, jotka on annettava kirjallisina, sekä useammin annettavista tiedoista tai lisätiedoista peritään maksu. Jotta erilaiset kansalliset käytännöt voitaisiin vastaavasti ottaa huomioon, jäsenvaltiot voisivat antaa sääntöjä, joissa edellytetään, että maksutilin kuukausittaiset paperimuotoiset tiliotteet olisi aina annettava maksutta.

- 19) Jotta asiakkaiden liikkuvuus olisi helpompaa, kuluttajien olisi voitava irtisanoa puitesopimus vuoden kuluttua ilman kuluja. Irtisanomisajaksi ei pitäisi voida kuluttajien osalta sopia yhtä kuukautta pidempää aikaa eikä maksupalveluntarjoajien osalta kahta kuukautta lyhyempää aikaa. Tämä direktiivi ei vaikuta muusta asiaankuuluvasta yhteisön tai kansallisesta lainsäädännöstä, kuten rahanpesua, terrorismia sekä rikosten torjuntaa ja tutkintaa koskevasta lainsäädännöstä johtuvaan maksupalveluntarjoajan velvoitteeseen irtisanoa maksupalvelusopimus tai estää maksuvälineen käyttö.
- 20) [Mikromaksuvälineiden olisi oltava halpa ja helppokäyttöinen vaihtoehto hinnaltaan edullisten tavaroiden ja palvelujen maksamiseen, eikä niihin pitäisi kohdistaa liiallisia vaatimuksia. Niitä koskevat tiedonantovaatimukset ja niiden toteuttamista koskevat säännöt olisi sen vuoksi rajoitettava koskemaan olennaisen tärkeitä tietoja ottaen samalla huomioon tekniset ominaisuudet, joita pieniin maksuihin tarkoitetuilla välineillä voidaan oikeutetusti odottaa olevan. Kevennetyistä vaatimuksista huolimatta maksupalvelunkäyttäjät hyötyisivät riittävästä suojasta, jossa otetaan huomioon kyseisiin välineisiin liittyvät rajoitetut riskit.]
- 21) Jotta voitaisiin kannustaa maksupalvelunkäyttäjää ilmoittamaan viipymättä palveluntarjoajalleen maksuvälineen varastamisesta tai katoamisesta ja sillä tavoin vähentää luvattomien maksutapahtumien riskiä, maksupalvelunkäyttäjällä olisi oltava vastuu ainoastaan rajallisesta määrästä, ellei maksupalvelunkäyttäjä ole toiminut petollisesti tai syyllistynyt vakavaan laiminlyöntiin. Sen jälkeen, kun käyttäjä on ilmoittanut maksupalveluntarjoajalle maksuvälineensä mahdollisesta väärinkäytöstä, käyttäjää ei enää pitäisi vaatia vastaamaan kyseisen välineen luvattomasta käytöstä johtuvista tappioista. Maksupalveluntarjoajat vastaavat omien tuotteidensa teknisestä turvallisuudesta.¹

¹ Kuten ECON 11.

- 21 a) Maksupalvelunkäyttäjän mahdollisen laiminlyönnin arvioimisessa olisi otettava huomioon kaikki olosuhteet. (...) Väitetyn laiminlyönnin todisteet ja sen vakavuus olisi arvioitava kansallisen lainsäädännön mukaisesti. Sähköisen varojensiirtovälineen tarjoamiseen ja käyttöön liittyviä sopimusehtoja, joiden vaikutuksesta kuluttajan todistustaakka lisääntyisi tai liikkeeseenlaskijan todistustaakka vähenisi, olisi pidettävä mitättöminä.¹
- 21 b) Jäsenvaltiot voivat vahvistaa lievempiä sääntöjä kuluttajille säilyttääkseen kuluttajansuojan nykytason ja edistääkseen luottamusta sähköisten maksuvälineiden käytön turvallisuuteen. Vastaavasti olisi otettava huomioon se, että eri välineisiin liittyy erilainen riski, ja tämän pitäisi edistää turvallisempien välineiden liikkeeseenlaskua. Jäsenvaltiot voisivat vähentää tai kokonaan poistaa maksajan vastuun lukuun ottamatta tapauksia, joissa maksaja on toiminut petollisesti.
- 22) Luvattomista maksutapahtumista seuraavien tappioiden jakamista olisi säänneltävä. Sellaisiin maksupalvelunkäyttäjiin, jotka eivät ole kuluttajia, voidaan soveltaa eri säännöksiä, sillä kyseiset käyttäjät ovat yleensä sellaisessa asemassa, että ne voivat paremmin arvioida petosriskin ja toteuttaa vastatoimia.²
- 23) Tässä direktiivissä olisi vahvistettava säännöt palautuksesta, joka suojaa kuluttajaa toteutuneen maksutapahtuman ylittäessä kohtuullisena pidettävän summan. Maksupalveluntarjoajat voisivat myöntää asiakkailleen vielä edullisempia ehtoja ja esimerkiksi palauttaa kaikki riitautetut maksutapahtumat. Jos käyttäjä tekee palautuspyynnön maksutapahtumasta, jonka summaa ei ollut täsmennetty, palautusoikeuden ei tulisi vaikuttaa maksajan velvollisuuteen maksaa maksunsaajalle tilatuista, kulutetuista tai laillisesti veloitetuista tavaroista tai palveluista eikä käyttäjän oikeuteen peruuttaa maksutoimeksianto.

¹ ECON 12.

² Vastaa ECON 13:a.

- 23 a) Taloudellisen suunnittelun vuoksi ja maksuvelvoitteiden täyttämiseksi ajallaan kuluttajilla ja yrityksillä olisi oltava varmuus siitä, kuinka kauan maksutoimeksiannon toteuttaminen kestää. Tämän vuoksi tässä direktiivissä otetaan käyttöön yksiselitteinen ajankohta, jona oikeuksien ja velvollisuuksien voimassaolo alkaa. Kyseinen ajankohta on se, jona maksupalveluntarjoaja todellisuudessa vastaanottaa maksutoimeksiannon tai jona hänen olisi normaaleissa olosuhteissa pitänyt vastaanottaa se. Käyttäjien olisi voitava luottaa maksutoimeksiannon asianmukaiseen toteuttamiseen, jos maksupalveluntarjoajalla ei ole sopimukseen tai lakiin perustuvaa kieltäytymisperustetta. Jos maksupalveluntarjoaja kieltäytyy toteuttamasta maksutoimeksiantoa, kieltäytymisestä ja sen perusteista olisi ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle heti kun mahdollista kansallisen ja yhteisön lainsäädännön vaatimuksia noudattaen.
- 24) Kun otetaan huomioon, millä nopeudella maksutapahtumia ajanmukaisissa täysin automaattisissa maksujärjestelmissä käsitellään, ja että maksutoimeksiantoja ei tietyn ajankohdan jälkeen voida peruuttaa ilman, että manuaalisesta käsittelystä aiheutuu suuret kustannukset, on tarpeen asettaa selkeä määräaika maksun peruutukselle. Maksupalvelun ja maksutoimeksiannon tyypistä riippuen ajankohtaa voidaan kuitenkin muuttaa osapuolten välisellä sopimuksella. Peruuttamista sovelletaan tässä yhteydessä vain maksupalvelunkäyttäjän ja maksupalveluntarjoajan väliseen suhteeseen, eikä se näin ollen vaikuta maksutapahtumien peruuttamattomuuteen ja lopullisuuteen maksujärjestelmissä.
- 25) Täysin yhdenmukainen automaattinen maksujen käsittely (straight-through processing) ja oikeusvarmuus maksupalvelunkäyttäjien välisten velvoitteiden suhteen edellyttää, että maksajan siirtämä summa olisi hyvitetty maksunsaajan tilille kokonaisuudessaan. Näin ollen maksutapahtuman toteuttamiseen osallistuvilla välittäjillä ei pitäisi olla mahdollisuutta vähentää siirrettävästä summasta mitään kuluja. Maksunsaajan olisi kuitenkin oltava mahdollista tehdä maksupalveluntarjoajansa kanssa sopimus, jonka nojalla viimeksi mainittu voi vähentää omat kulunsa. Jotta maksunsaaja voi tarkistaa, että maksettava summa on maksettu asianmukaisesti, maksutapahtumasta myöhemmin toimitettavien tietojen olisi kuitenkin sisällettävä siirrettyjen varojen kokonaissumman lisäksi kaikkien kulujen määrä.

- 26) Kokemusten mukaan kulujen jakaminen maksajan ja maksunsaajan kesken on tehokkain järjestelmä, sillä se helpottaa automaattista maksujen käsittelyä. Sen vuoksi olisi säädettävä, että maksupalveluntarjoajien on normaalisti veloittava kulut suoraan maksajalta ja maksunsaajalta. Tätä olisi kuitenkin sovellettava ainoastaan, jos maksutapahtuma ei edellytä valuutanvaihtoa¹. Perittävien kulujen määrä voi olla myös nolla, koska tämän direktiivin säännökset eivät vaikuta käytäntöihin, kun maksupalveluntarjoaja ei veloita kuluttajaa tilipanoista. Sopimusehdoista riippuen maksupalveluntarjoaja voi vastaavasti veloittaa ainoastaan maksunsaajaa (kauppiasta) maksupalvelujen käytöstä, jonka ansiosta maksajalle ei aiheudu kuluja. Maksujärjestelmistä veloittaminen voi tapahtua tilausmaksun muodossa. Siirrettävää summaa ja perittäviä kuluja koskevat säännökset eivät vaikuta suoraan hinnoitteluun maksupalveluntarjoajien tai välittäjien välillä.
- 26 a) Avoimuuden ja kilpailun edistämiseksi maksupalveluntarjoaja ei saa estää maksunsaajaa pyytämästä maksajalta maksua tietyn maksuvälineen käytöstä. Jos pankkikorttijärjestelmä on olennainen osa maksuinfrastruktuuria, jäsenvaltiot voivat kuitenkin kieltää maksunsaajia veloittamasta pankkikorteilla tehdyistä maksuista.

¹ Kuten ECON 15.

- 27) Jotta maksuja voitaisiin tehostaa kaikkialla yhteisössä, olisi säädettävä sellaisten maksajan käynnistämien maksujen, jotka ovat euromääräisiä tai Euroopan unionin muun kansallisen valuutan määräisiä, toteuttamisajaksi enintään yksi päivä, tilisiirrot ja rahansiirrot mukaan luettuina. Kaikkiin muihin maksuihin, kuten maksunsaajan käynnistämiin tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyihin maksuihin, esimerkiksi suoraveloituksiin ja korttimaksuihin, olisi sovellettava samaa yhden päivän toteuttamisaikaa, elleivät maksupalveluntarjoaja ja maksupalvelunkäyttäjä ole nimenomaisesti sopineet pidemmästä toteuttamisajasta. Maksunsaajan (kauppiaan) ja maksupalveluntarjoajan mahdollisuus sopia toisin olisi kuitenkin rajoitettava kolmeen arkipäivään käytettäessä suoraveloitujärjestelmää. Edellä mainittuja määräaikoja olisi voitava jatkaa yhdellä arkipäivällä, jos maksumääräys annetaan paperilla. Näin maksupalveluja voidaan edelleen tarjota niille kuluttajille, jotka ovat tottuneet käyttämään ainoastaan paperiasiakirjoja. Koska kansalliset maksuinfrastruktuurit kuitenkin ovat usein hyvin tehokkaita, jäsenvaltioiden olisi sallittava pitää voimassa tai asettaa tarvittaessa yhtä arkipäivää lyhyempi toteuttamisaika, jotta palvelutaso ei heikentyisi nykyisestä¹.
- 28) Koko summan toteuttamista ja toteuttamisaikaa koskevan säännöksen olisi muodostettava hyvä käytäntö niitä tapauksia varten, joissa toinen palveluntarjoajista ei ole sijoittautunut yhteisöön².
- 29) Voidakseen tehdä valintoja maksupalvelunkäyttäjien on tärkeää tietää, mitä kuluja maksupalveluista todella aiheutuu. Läpinäkymättömien hinnoittelumenetelmien käyttöä ei sen vuoksi tulisi sallia, sillä yleisesti tunnustetaan, että käyttäjien on tällaisten menetelmien vuoksi erittäin vaikea selvittää maksupalvelun todellista hintaa. Erityisesti käyttäjälle epäedullista arvopäivän määrittystä ei tulisi sallia³.

¹ Katso ECON 16.

² ECON 19.

³ ECON 20.

30) Maksujärjestelmän kitkattoman ja tehokkaan toiminnan edellytyksenä on, että käyttäjä voi luottaa siihen, että maksupalveluntarjoaja toteuttaa maksutapahtuman oikein ja sovitussa ajassa. Yleensä palveluntarjoaja voi arvioida riskit, joita toteutettavaksi hyväksyttyyn maksutapahtumaan sisältyy. Juuri palveluntarjoaja on se, joka tarjoaa maksujärjestelmän, tekee järjestelyjä väärin kohdistettujen varojen palauttamiseksi ja päättää useimmissa tapauksissa maksutapahtumassa mukana olevista välittäjistä. Näiden näkökohtien perusteella on täysin asianmukaista soveltaa maksupalveluntarjoajaan vastuuta käyttäjältä maksettavaksi hyväksymänsä maksutapahtuman toteuttamisessa, *force majeure* -tapauksia lukuun ottamatta.¹

30 a) Maksupalveluntarjoajan olisi otettava vastuu maksun asianmukaisesta suorittamisesta, mukaan lukien erityisesti maksutapahtuman koko summa ja toteuttamisaika, sekä täysi vastuu muiden maksuketjun osapuolten laiminlyönneistä maksunsaajan tiliin (...) saakka (...). Jos maksunsaajalle ei makseta koko summaa, maksajan maksupalveluntarjoajan olisi tämän vastuun seurauksena korjattava maksutapahtuma tai viipymättä (...) palautettava maksajalle asianmukainen osa maksutapahtumasta, tämän kuitenkin rajoittamatta mahdollisesti esitettäviä vaateita. Tämän direktiivin ei pitäisi rajoittaa maksupalveluntarjoajien ja välittäjien, kuten käsittelijöiden välisiä mahdollisia korvauksia ja palautusoikeuksia tai muuten vaikuttaa niihin; tällaisiin vaateisiin olisi sovellettava sopimusjärjestelyjä.

31) Maksupalveluntarjoajan olisi voitava määrittää yksiselitteisesti tiedot, jotka tarvitaan maksutoimeksiannon toteuttamiseksi oikein. Jotta voitaisiin välttää epäyhtenäisyyttä eikä vaarannettaisi yhdenmukaisen maksujärjestelmien perustamista yhteisöön, jäsenvaltiot eivät toisaalta saisi kuitenkaan edellyttää, että maksutapahtumissa käytetään juuri tiettyä tunnistetta. Maksupalveluntarjoajan vastuu olisi rajoitettava maksutapahtuman toteuttamiseen oikein maksupalvelunkäyttäjän maksutoimeksiannon mukaisesti. Jos maksajan maksupalveluntarjoaja vaatii myös muita tietoja, kuten BIC-koodia (Bank Identifier Code) tai toisen käyttäjän nimeä, sen olisi mahdollisuuksien mukaan järjestettävä asianmukaiset keinot tarkistaa tiedon yhdenpitävyys. Tämä säännös ei kuitenkaan edellytä tietojen tarkistamista käsin eikä sen näin ollen tulisi estää automaattista käsittelyä.

¹ ECON 21.

- 32) Jotta olisi mahdollista ehkäistä petoksia tehokkaasti ja torjua maksupetoksia kaikkialla yhteisössä, olisi säädettävä tehokkaasta tietojenvaihdosta maksupalveluntarjoajien välillä. Palveluntarjoajien olisi saatava kerätä, käsitellä ja vaihtaa maksupetoksiin osallisten henkilöiden henkilötietoja. Tässä toiminnassa olisi noudatettava yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 95/46/EY.
- 33) Tämän direktiivin mukaisesti annettujen kansallisen lainsäädännön säännösten tehokas täytäntöönpano on välttämätöntä. Sen vuoksi olisi luotava asianmukaiset menettelyt, joilla olisi mahdollista valittaa maksupalveluntarjoajista, jotka eivät noudata kyseisiä säännöksiä, ja varmistaa, että asianmukaisia, oikeasuhteisia ja varoittavia seuraamuksia määrätään tarvittaessa.
- 34) Jäsenvaltioiden olisi varmistettava helppokäyttöinen ja edullinen menettely, jolla voidaan ratkaista maksupalveluntarjoajien ja kuluttajien välisiä riitoja, jotka ovat seurausta tästä direktiivistä johtuvista oikeuksista ja velvollisuuksista, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asiakkaiden oikeutta viedä asiaansa tuomioistuimeen. Rooman yleissopimuksessa varmistetaan, että kuluttaja ei voi jäädä vaille sen maan, jossa on kuluttajan vakinainen asuinpaikka, pakollisten sääntöjen mukaista suojaa sovellettavaa lainsäädäntöä koskevien sopimusehtojen perusteella¹.
- 34 a) Jäsenvaltioiden olisi määritettävä, voisivatko toimilupien myöntämiseen maksulaitoksille nimetyt toimivaltaiset viranomaiset olla toimivaltaisia myös valitus- ja tuomioistuimen ulkopuolisia oikeuskeinoja koskevissa menettelyissä.
- 35) Tällä direktiivillä ei rajoiteta seurauksiin liittyvien kansallisen lainsäädännön säännösten soveltamista tietojen ilmaisemisessa tai lähettämisessä ilmeneviä puutteita koskevan vastuun osalta.

¹ Euroopan parlamentti haluaa selvennyksen, jonka mukaan tällä direktiivillä ei rajoiteta sovellettavaa lainsäädäntöä koskevia sääntöjä, joilla suojataan kuluttajaa.

- 36) Koska tämän direktiivin toimivuutta on välttämätöntä tarkastella uudelleen ja seurata edistymistä yhtenäisten maksumarkkinoiden perustamisessa, komission olisi laadittava kertomus kolmen vuoden kuluttua tämän direktiivin täytäntöönpanoajan päättymisestä.
- 37) Koska direktiivin 97/5/EY säännökset on täydellisesti muutettu, kyseinen direktiivi olisi kumottava.
- 38) On tarpeen antaa yksityiskohtaisempia säännöksiä maksukorttien petollisesta käytöstä, johon tällä hetkellä sovelletaan kuluttajansuojasta etäsovimuksissa 20 päivänä toukokuuta 1997 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 97/7/EY ja kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä ja neuvoston direktiivin 90/619/ETY sekä direktiivien 97/7/EY ja 98/27/EY muuttamisesta 23 päivänä syyskuuta 2002 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2002/65/EY. Kyseisiä direktiivejä olisi tämän vuoksi muutettava.
- 39) Koska direktiivin 2006/48/EY mukaisesti rahoituslaitoksiin ei sovelleta luottolaitoksiin sovellettavia sääntöjä, niihin olisi sovellettava samoja vaatimuksia kuin maksulaitoksiin, jotta ne voivat tarjota maksupalveluja kaikkialla yhteisössä. Direktiiviä 2006/48/EY olisi sen vuoksi muutettava.
- 39 a) Koska rahansiirto määritellään tässä direktiivissä maksupalveluksi, joka edellyttää maksulaitoksilta toimilupaa tai rekisteröintiä, jos on kyse eräistä luonnollisista tai oikeushenkilöistä, jotka voivat käyttää tässä direktiivissä määritellyissä erityisolosuhteissa hyväkseen poikkeuslauseketta, olisi rahoitusjärjestelmän käytön estämisestä rahanpesutarkoituksiin sekä terrorismin rahoitukseen 26 päivänä lokakuuta 2005 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2005/60/EY sen vuoksi muutettava.
- 40) Oikeusvarmuuden nimissä on tarkoituksenmukaista tehdä siirtymäjärjestelyjä, joiden mukaisesti ennen tämän direktiivin voimaantuloa kansallisen lainsäädännön mukaisesti maksulaitostoiminnan aloittaneet henkilöt voivat jatkaa toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa määrätyn ajan.

- 41) Koska ehdotetun toiminnan tavoitetta eli maksupalvelujen yhtenäismarkkinoiden perustamista, joka edellyttää useiden jäsenvaltioiden oikeusjärjestyksiin tällä hetkellä sisältyvien lukuisten erilaisten sääntöjen yhdenmukaistamista, ei voida riittävällä tavalla saavuttaa jäsenvaltioiden toimin, vaan se voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla, yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä direktiivissä ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.
- 42) Tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 17 päivänä heinäkuuta 2006 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2006/512/EY, mukaisesti.
- 43) Neuvoston olisi paremmasta lainsäädännöstä tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 34 kohdan mukaisesti kannustettava jäsenvaltioita laatimaan itseään varten ja yhteisön edun vuoksi omia taulukoitaan, joista ilmenee mahdollisuuksien mukaan direktiivin ja kansallisen lainsäädännön osaksi saattamisen edellyttämien toimenpiteiden välinen vastaavuus, ja julkaisemaan ne.¹

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

¹ Uusi johdanto-osan kappale, joka vastaa 85 artiklan 1 kohtaan ehdotettua muutosta.

I OSASTO

Kohde, soveltamisala ja määritelmät

1 artikla

Kohde

1. Tässä direktiivissä asetetaan säännöt, joiden mukaisesti jäsenvaltioiden on jaettava maksupalveluntarjoajat seuraaviin kuuteen ryhmään:
 - a) direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitetut luottolaitokset¹;
 - b) direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetut sähköisen rahan liikkeeseenlaskijat²;
 - c) postisiirtoa hoitavat laitokset, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota maksupalveluja;
 - d) tässä direktiivissä tarkoitetut maksulaitokset³;
 - d a) Euroopan keskuspankki ja kansalliset keskuspankit, kun ne eivät toimi raha- tai muina viranomaisina⁴;
 - d b) jäsenvaltiot tai niiden alueelliset tai paikalliset viranomaiset, kun ne eivät toimi viranomaisina⁵.

¹ ECON 26, viittaus uuteen vuoden 2006 luottolaitosdirektiiviin vuoden 2000 direktiivin sijasta.

² ECON 27. Direktiivin 2000/46/EY 8 artiklan mukaan myös yritykset, joita koskee poikkeus, ovat sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita.

³ ECON 28.

⁴ Osittain kuten ECON 29.

⁵ Osittain kuten ECON 30.

2. Tässä direktiivissä vahvistetaan myös säännöt, jotka koskevat maksupalveluehtojen läpinäkyvyyttä ja tiedonantovaatimuksia sekä maksupalvelunkäyttäjien ja maksupalveluntarjoajien oikeuksia ja velvollisuuksia, kun maksupalveluja tarjotaan tavanomaisena ammatti- tai liiketoimintana.¹
3. Poistetaan.²
- 3a. Poistettu³

2 artikla
Soveltamisala

1. Tätä direktiiviä sovelletaan maksupalveluihin yhteisössä. Tämän direktiivin III ja IV osastoa sovelletaan kuitenkin ainoastaan, jos sekä maksajan että maksunsaajan maksupalveluntarjoajat tai maksutapahtuman yksinään suorittava maksupalveluntarjoaja sijaitsevat yhteisössä.⁴

(...)
(...)
2. Tämän direktiivin III ja IV osastoa sovelletaan euromääräisiin tai jonkin jäsenvaltion virallisen valuutan määräisiin maksupalveluihin.⁵
3. Jäsenvaltiot voivat olla soveltamatta kaikkia tai osaa tämän direktiivin säännöksistä direktiivin 2006/48/EY 2 artiklassa, ensimmäistä ja toista luetelmakohtaa lukuunottamatta, tarkoitettuihin luottolaitoksiin.⁶

¹ Vastaa ECON 31:tä.

² Kuten ECON 32. Keskuspankkeja käsitellään 1 kohdan da alakohdassa.

³ Siirretty 2 artiklan 3 kohtaan.

⁴ Tarkoituksena on selventää tekstiä, joka vastaa ECON 34 alkuosaa.

⁵ Kuten ECON 34 loppuosa.

⁶ Entinen 1 artiklan 3 a kohta, ennallaan.

3 artikla

Soveltamisalan ulkopuolelle jäävä toiminta

Tätä direktiiviä ei sovelleta seuraaviin:

- a) yksinomaan käteisenä suoraan maksajalta maksunsaajalle ilman välittäjää toteutetut maksutapahtumat;
- a a) maksutapahtumat, jotka toteuttaa maksajalta maksunsaajalle kaupallinen edustaja, jolla on lupa neuvotella tai tehdä tavaroiden tai palveluiden myynti- tai ostosopimus maksajan tai maksunsaajan puolesta;
- b) ammattimainen seteleiden ja metallirahojen fyysinen kuljetus, mukaan lukien niiden vastaanottaminen, käsittely ja luovuttaminen;
- c) maksutapahtumat, joissa on kyse ei-ammattimaisesta käteisrahan vastaanottamisesta ja luovuttamisesta voittoa tavoittelemattoman toiminnan tai hyväntekeväisyyden yhteydessä;
- d) palvelu, jossa maksunsaaja antaa tavaroiden tai palvelujen oston yhteydessä maksutapahtuman osana käteisrahan maksajalle maksupalvelunkäyttäjän sitä nimenomaisesti pyydettyä juuri ennen maksutapahtuman toteuttamista;¹
- e) rahanvaihtotoiminta, eli käteisoperaatiot, joissa varoja ei pidetä maksutilillä;²
- ³f) maksutapahtumat, joiden perustana on jokin seuraavista dokumenteista, jotka on asetettu maksupalveluntarjoajan maksettavaksi tarkoituksena asettaa varoja maksunsaajan käytettäväksi:

¹ Kuten ECON 36 hieman muutettuna.

² Kuten ECON 37.

³ Selvä enemmistö vaikuttaa kannattavan ehdotusta paperisten välineiden jättämisestä soveltamisalan ulkopuolelle. On syytä huomata, että koska tällaiset välineet jäävät tässä direktiivissä säädettyjen yhdenmukaistamisvaatimusten ulkopuolelle, jäsenvaltiot voivat vapaasti soveltaa näihin välineisiin asianmukaisiksi katsomiaan kansallisia sääntöjä.

- i) yhtäläisestä sekkilaista 19 päivänä maaliskuuta 1931 tehdyn Geneven yleissopimuksen mukaiset paperisekit;
 - ii) edellä i alakohdassa tarkoitettujen paperisekkien kaltaiset paperisekit, joihin sovelletaan sellaisen jäsenvaltion lainsäädäntöä, joka ei ole vuonna 1931 tehdyn Geneven yleissopimuksen osapuoli;
 - iii) yhtäläisestä vekselilaista 7 päivänä kesäkuuta vuonna 1930 tehdyn Geneven sopimuksen mukaiset paperimuodossa olevat asetteet¹;
 - iv) paperiset maksukupongit;
 - v) paperiset matkasekit;
 - vi) paperiset velkakirjat;
 - vii) Maailman postiliiton määrittelemät paperiset postiosoitukset.
- g) maksutapahtumat, jotka toteutetaan maksujen tai arvopaperien katteensiirtojärjestelmän sisällä katteensiirtokeskuksen, keskusvastapuolen, selvitysyhteisön ja/tai keskuspankkien ja muiden järjestelmään osallistuvien ja maksupalveluntarjoajien välillä, sanotun kuitenkin rajoittamatta 23 artiklan soveltamista²;
- g a) maksutapahtumat, jotka liittyvät g kohdassa tarkoitettujen henkilöiden tai sijoituspalveluyritysten, luottolaitosten, (...) sijoituspalveluja tarjoavien yhteissijoitusyritysten tai rahastoyhtiöiden ja muiden rahoitusvälineiden säilytykseen valtuutettujen yhteisöjen toteuttamaan arvopapereiden omaisuudenhoitoon, mukaan lukien osingot, tulot tai muut voitot, taikka lunastukseen tai myyntiin;

¹ Kuten ECON 38.

² ECON 42 hieman muutettuna.

- h) maksupalvelujen tarjoamista tukevat palvelut, joista tekniset palveluntarjoajat huolehtivat saamatta siirrettäviä varoja missään vaiheessa haltuunsa, kuten tietojen käsittely ja tallentaminen, yksityisyyttä suojaavat palvelut, tietojen ja lähettäjätahon todentaminen, tieto- ja viestintäteknikan tarjoaminen, maksupalveluissa käytettävien päätteiden ja laitteiden tarjoaminen ja ylläpitäminen;
- i) palvelut, jotka perustuvat välineisiin, joita voidaan käyttää tavaroiden tai palveluiden hankkimiseen ainoastaan välineen myöntäjän käyttämissä tiloissa tai välineen myöntäjän kanssa tehdyn kaupallisen sopimuksen nojalla joko palveluntarjoajien rajatussa verkossa tai vain joitakin tavaroita ja palveluja varten;
- j) televiestintälaitteella tai muulla digitaalisella tai tietoteknisellä laitteella toteutettavat maksutapahtumat, jos maksutapahtuma liittyy sellaisten tavaroiden tai palvelun ostoon, jotka maksun suorittavan televiestintäjärjestelmää tai tietoteknistä järjestelmää taikka verkkoa hoitavan palveluntarjoajan toimesta toimitetaan itse laitteeseen tai toiseen vastaavaan laitteeseen, ja maksu tehdään suoraan palveluntarjoajalle itselleen, eikä se toimi välittäjänä kolmalle osapuolelle, joka alun perin toimitti tavarat tai palvelun;¹
- k) maksupalveluntarjoajien välillä omaan lukuunsa sekä niiden edustajien tai sivukonttoreiden välillä niiden omaan lukuun toteutettavat maksupalvelut;²
- l) maksutapahtumat emoyrityksen ja sen tytäryrityksen välillä tai saman emoyrityksen tytäryritysten välillä ilman että muu kuin samaan ryhmään kuuluva yritys toimii maksupalvelun välittäjänä yritysryhmään kuuluvien yritysten välillä.

¹ ECON 44 muutettuna.

² ECON 45, viitataan sidonnaisasiamiesten sijasta niiden edustajiin.

4 artikla
Määritelmät

Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

- 1) *'kotijäsenvaltiolla'* jotakin seuraavista:
 - i) Poistetaan.¹
 - ii) jäsenvaltiota, jossa maksupalveluntarjoajalla on sääntömääräinen kotipaikka; tai
 - iii) jäsenvaltiota, jossa maksupalveluntarjoajan pääkonttori sijaitsee, jos sillä ei sen oman kansallisen lainsäädännön mukaan ole sääntömääräistä kotipaikkaa;
- 2) *'vastaanottavalla jäsenvaltiolla'* jäsenvaltiota, joka ei ole kotijäsenvaltio ja jossa maksupalveluntarjoajalla on sivukonttori tai edustaja taikka jossa se tarjoaa maksupalveluja;
 - 2 a) *'maksupalvelulla'* liitteessä lueteltua liiketoimintaa;²
 - 2 b) *'maksulaitoksilla'* oikeushenkilöitä, joille on tämän direktiivin 6 artiklan mukaisesti myönnetty toimilupa maksupalvelujen tarjoamiseen ja toteuttamiseen kaikkialla yhteisössä;³
 - 2 c) *'maksutapahtumalla'* maksajan tai maksunsaajan käynnistämää toimenpidettä, jossa on kyse varojen asettamisesta käytettäväksi, siirtämisestä tai nostamisesta maksajan ja maksunsaajan välisistä velvoitteista riippumatta;⁴

¹ Kuten ECON 46 alkuosa.

² ECON 48 muutettuna.

³ Kuten ECON 49.

⁴ Kuten ECON 50.

- 3) *'maksujärjestelmällä'* varojensiirtojärjestelmää, jossa on viralliset ja vakioidut järjestelyt ja yhteiset säännöt maksutapahtumien käsittelylle, selvitykselle ja/tai katteensiirrolle;
- 3 a) *'suljetulla maksujärjestelmällä'* (...) maksujärjestelmää, jossa yksittäinen maksupalveluntarjoaja on sekä maksajan että maksunsaajan (...) maksupalveluntarjoaja ja jossa (...) kyseinen maksupalveluntarjoaja tarjoaa maksajan ja maksunsaajan välillä käytetyn maksupalvelun ja on vastuussa näiden välisestä maksutapahtumasta;
- 4) *'maksajalla'* joko luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka on maksutilin omistaja ja joka antaa luvan maksutoimeksiantoon kyseiseltä maksutililtä tai, jos maksutiliä ei ole, luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka antaa maksutapahtumaa koskevan toimeksiannon;¹
- 5) *'maksunsaajalla'* luonnollista tai oikeushenkilöä, joka on tarkoitettu maksutapahtuman kohteena olevien varojen vastaanottajaksi;²
- 5 a) *'maksupalveluntarjoajalla'* tämän direktiivin 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja yrityksiä ja luonnollisia tai oikeushenkilöitä, joihin sovelletaan tämän direktiivin 21 artiklassa säädettyä poikkeusta;
- 6) *'maksupalvelunkäyttäjällä'* luonnollista tai oikeushenkilöä, joka käyttää maksupalvelua joko maksajan tai maksunsaajan tai molempien ominaisuudessa;
- 6 a) *'kuluttajalla'* luonnollista henkilöä, jonka tässä direktiivissä tarkoitettut maksupalvelusopimukset eivät liity hänen elinkeinonsa tai ammattinsa harjoittamiseen;
- 6 b) *'puitesopimuksella'* maksupalvelusopimusta, jota sovelletaan yksittäisten ja peräkkäisten maksutapahtumien toteuttamiseen tulevaisuudessa ja joka voi sisältää maksutilin perustamista koskevat velvollisuudet ja ehdot;³

¹ Kuten SR VII -asetus 2 artiklan 3 kohta, asiak. PE-CONS 3630/06. Vastaa ECON 53:a.

² Kuten ECON 54.

³ Vastaa ECON 56:ta ja 160:ta yhdistettynä määritelmäksi.

- 6 c) *'rahansiirrolla'* maksupalvelua, jossa maksajalta vastaanotetaan varoja ilman maksutilin perustamista yksinomaisena tarkoituksena siirtää vastaava summa maksunsaajalle tai muulle maksunsaajan puolesta toimivalle maksupalveluntarjoajalle ja/tai jossa varat vastaanotetaan maksunsaajan puolesta ja annetaan tämän käyttöön;
- 7) *'maksutilillä'* yhden tai useamman maksupalvelunkäyttäjän nimissä olevaa tiliä, jota käytetään maksutapahtumien toteuttamiseen;¹
- 8) *'varoilla'* seteleitä ja metallirahaa, tilirahaa ja direktiivissä 2000/46/EY tarkoitettua sähköistä rahaa;²
- 9) Poistetaan.
- 10) *'maksutoimeksiannolla'* maksajan tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalleen antamaa ohjetta toteuttaa maksutapahtuma;
- 11) *'arvopäivällä'* viiteajankohtaa, jota maksupalveluntarjoaja käyttää laskiessaan korkoa varoille, jotka veloitetaan maksutililtä tai maksetaan maksutilille;
- 12) *'viitekurssilla'* valuutanvaihdon yhteydessä laskennan perustana käytettävää vaihtokurssia, jonka maksupalveluntarjoaja on antanut käyttöön, tai joka on peräisin julkisesti saatavissa olevasta lähteestä;³
- 13) *'todentamisella'* menettelyä, jolla maksupalveluntarjoajan on mahdollista varmistaa (...) maksuväline tai tarvittaessa se, että (...) maksutoimeksiantoon on annettu lupa;⁴
- 14) *'viitekorolla'* sovellettavan koron laskennan perustana käytettävää korkoa, joka on peräisin julkisesti saatavissa olevasta lähteestä, jonka molemmat maksupalvelusopimuksen osapuolet voivat tarkistaa;⁵

¹ Vastaa ECON 57:ä.

² Kuten ECON 59.

³ Vastaa ECON 60:ta.

⁴ Vastaa ECON 61:tä.

⁵ Kuten ECON 62.

- 15) *'yksilöllisellä tunnisteella'* maksupalveluntarjoajan maksupalvelunkäyttäjälle määrittämää kirjain-, numero- tai merkkilyhdistelmää, joka maksupalvelunkäyttäjän on esitettävä, jotta toinen maksutapahtumaan osallinen maksupalvelunkäyttäjä ja/tai tämän maksutili voidaan yksiselitteisesti määrittää;¹
- 16) *'edustajalla'* luonnollista tai oikeushenkilöä, joka suorittaa maksupalveluja maksulaitoksen puolesta;
- 17) *'maksuvälineellä'* yksilöllistettyä apuneuvoa ja/tai menettelyä, joista maksupalvelunkäyttäjä ja maksupalveluntarjoaja ovat keskenään sopineet ja joita maksupalvelunkäyttäjä käyttää maksutoimeksiannon käynnistämiseen, mukaan lukien pankkikortit, joiden avulla tapahtumat voidaan veloittaa suoraan maksutileiltä;²
- 18) *'etäviestintävälineellä'* välinettä, jota voidaan käyttää maksupalvelusopimuksen tekemiseen ilman, että maksupalveluntarjoaja ja maksupalvelunkäyttäjä ovat samaan aikaan paikalla;
- 19) *'pysyvällä välineellä'* välinettä, jonka avulla maksupalvelunkäyttäjä voi säilyttää itselleen henkilökohtaisesti osoitettuja tietoja siten, että tiedot ovat helposti saatavilla myöhempää käyttöä varten tietojen käyttötarkoituksen kannalta asianmukaisen ajan, ja joka mahdollistaa tallennettujen tietojen jäljentämisen muuttumattomina;³
- 19 a) *'mikroyrityksellä'* yritystä, joka maksupalvelusopimuksen tekoajankohtana on suosituksen 2003/361/EY, sellaisena kuin se on 6 päivänä toukokuuta 2003 tehdyssä toisinnossa, liitteessä olevan I osaston 1 artiklassa ja 2 artiklan 1 ja 3 kohdassa määritelty yritys;
- 19 b) Poistetaan.⁴

¹ Kuten ECON 63. Viittaus maksutiliin lisätty vain selkeyden vuoksi, koska yleensä määritetään juuri maksutili eikä maksupalvelunkäyttäjää.

² Euroopan parlamentti haluaa pankkikortteille määritelmän.

³ Kuten ECON 65. Ks. myös johdanto-osan 18 a kappale.

⁴ Kuluttajan määritelmä siirretty 4 artiklan 6a alakohtaan.

- 20) *'työpäivällä'* päivää, jona maksutapahtuman toteuttamiseen osallistuva maksajan maksupalveluntarjoaja tai maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on avoinna, jotta maksutapahtuma voidaan toteuttaa;¹
- 21) *'suoraveloituksella'* maksupalvelua, jolla maksajan maksutiliä veloitetaan, kun maksunsaaja käynnistää maksutapahtuman maksajan maksunsaajalle tai maksunsaajan maksupalveluntarjoajalle taikka omalle maksupalveluntarjoajalleen antaman toimeksiannon mukaisesti;
- 22) *'sivukonttorilla'* liiketoimipaikkaa, joka ei ole pääkonttori ja joka on maksulaitoksen osa ja joka ei ole oikeushenkilö ja jossa harjoitetaan suoraan kaikkia tai joitain maksulaitoksen liiketoimintaan olennaisesti kuuluvia toimia; kaikkia maksulaitoksen yhteen jäsenvaltioon perustamia liiketoimipaikkoja pidetään yhtenä sivukonttorina silloin, kun maksulaitoksen pääkonttori on toisessa jäsenvaltiossa";
- 23) *"ryhmällä"* yritysryhmää, joka muodostuu emoyrityksestä, sen tytäryrityksistä sekä yrityksistä, joihin emoyrityksellä tai sen tytäryrityksillä on omistusyhteys, sekä yrityksistä, joita sitoo toisiinsa direktiivin 83/349/ETY 12 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu suhde.²

¹ Kuten ECON 66, hieman eri tavalla muotoiltuna.

² Ryhmän määritelmä kuten direktiivin 2002/87/EY 2 artiklan 12 alakohdassa.

II OSASTO

Maksupalveluntarjoajat

1 luku

Maksulaitokset

1 JAKSO

YLEISET SÄÄNNÖT

¹/5 artikla

Toimilupahakemukset

Maksulaitostoimiluvan saamiseksi on kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille esitettävä hakemus ja seuraavat asiakirjat:

- a) toimintasuunnitelma, josta ilmenee erityisesti minkä tyyppistä maksupalvelua on tarkoitus tarjota;
- b) liiketoimintasuunnitelma, jossa on mukana kolmea ensimmäistä tilikautta koskeva ennakoitu talousarvio, joka osoittaa, että hakijan on mahdollista käyttää tarkoituksenmukaisia ja oikeasuhteisia järjestelmiä, resursseja ja menettelyjä toimiakseen asianmukaisesti;
- b a) todiste siitä, että maksulaitoksella on 5 a artiklassa mainittu alkupääoma;
- b b) kuvaus menettelystä, jolla varat erotetaan oikeudellisesti toisistaan 5 a artiklan mukaisesti;
- c) kuvaus hakijan päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelyistä ja sisäisistä valvontamekanismeista, mukaan lukien hallinnolliset, riskinhallinta- ja kirjanpitomenettelyt, jotka osoittavat, että nämä valvontamekanismit ja -menettelyt ovat oikeasuhteiset, asianmukaiset, järkevät ja riittävät;

¹ Direktiivin 5, 5 a ja 6 artikla ovat hakasulkeissa, koska ne liittyvät toiminnan vakautta koskeviin vaatimuksiin ym., joita ei ole vielä ratkaistu.

- d) kuvaus sisäisen tarkastuksen menetelmistä, jotka hakija on ottanut käyttöön täyttääkseen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2005/60/EY mukaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvät velvollisuutensa;
- e) Poistetaan.
- f) kuvaus hakijan organisaatorakenteesta, johon sisältyy mahdollisesti kuvaus sivukonttoreiden ja edustajien aiotusta käytöstä ja kuvaus ulkoistamisjärjestelyistä sekä sen osallistumisesta kansalliseen tai kansainväliseen maksujärjestelmään;
- f a) Poistetaan.
- g) niiden henkilöiden nimet, jotka omistavat hakijasta suoraan tai välillisesti direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 11 alakohdassa tarkoitetun määräosuuden, ja näiden osuuksien koko sekä todisteet heidän sopivuudestaan ottaen huomioon, että on tarpeen varmistaa maksulaitoksen järkevä ja vakaa hoito;
- h) Poistetaan
- (i) johtajien ja maksulaitoksen johtamisesta vastuussa olevien henkilöiden nimet sekä todisteet siitä, että he ovat soveliaita ja luotettavia ja että heillä on asianmukaiset tiedot ja taidot maksupalvelujen hoitamiseksi maksulaitoksen kotijäsenvaltion määrittämällä tavalla;
- j) hakijan oikeudellinen muoto ja yhtiöjärjestys;
- k) pääkonttorin osoite.

Hakijan on annettava bb, c ja f alakohtaa sovellettaessa kuvaus tarkastusta koskevista ja organisatorisista järjestelyistään, joita se on toteuttanut tehdäkseen kaiken kohtuullisen maksupalvelunkäyttäjien etujen suojaamiseksi ja varmistaakseen maksupalvelujen hoitamisen jatkuvuuden ja luotettavuuden.

5 a artikla (uusi)

Vakavaraisuusvaatimukset ja muut toimenpiteet, joilla turvataan maksupalvelunkäyttäjien varat

1. Maksulaitoksen alkupääoman, jonka on sisällettävä direktiivin 2006/48/EY 57 artiklan a ja b alakohdassa säädettyt erät, on oltava vähintään [75 000] euroa. Sen omat varat, joista on säädetty direktiivin 2006/48/EY 57–61 artiklassa ja 63, 64 ja 66 artiklassa, eivät saa olla alle tämän määrän.
2. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimenpiteet omiin varoihin soveltuvien osuuksien moninkertaisen käytön estämiseksi, jos maksulaitos kuuluu samaan ryhmittymään kuin toinen maksulaitos, luottolaitos, sijoitusyritys, omaisuudenhoitoyhtiö tai vakuutusyhtiö.
- 2a. Jäsenvaltioiden tai toimivaltaisten viranomaisten on vaadittava, että maksulaitoksella on aina käytettävissään riittävät rahoitusvarat maksupalvelutoimintansa tukemiseksi, ottaen huomioon sen tarjoamien maksupalvelujen lajit ja määrä.
3. Maksulaitoksen, joka tarjoaa liitteessä olevissa 1–3 ja 8 kohdassa mainittuja maksupalveluja, on otettava käyttöön asianmukaiset suojoimet maksupalvelunkäyttäjien varojen turvaamiseksi. Varat on joko
 - a) pidettävä erillään muista liiketoiminnoista seuraavasti:
 - i) maksulaitoksen on erotettava maksupalvelunkäyttäjiltä saadut ja maksutapahtumien toteuttamista varten vastaanotetut varat muista varoista, jotka on vastaanotettu muita toimintoja kuin maksupalveluja varten, ja niistä on tehtävä erillinen kirjanpito;
 - ii) maksupalvelunkäyttäjien varoja ei saa sekoittaa kenenkään muun luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön kuin niiden maksupalvelunkäyttäjien, joiden lukuun varoja säilytetään, varoihin;
 - iii) maksupalvelunkäyttäjien varat on suojattava kaikilta kolmannen osapuolen toimilta maksulaitosta vastaan;

tai

- b) kuuluttava sellaisen koko yhteisön alueen kattavan vakuutuksen tai pankkitakauksen piiriin, jonka on antanut yhteisöön sijoittautunut vakuutusyhtiö tai luottolaitos ja jonka kattama summa vastaa summaa, joka olisi vakuutuksen tai pankkitakauksen puuttuessa erotettu ja selvitetty erikseen 3 kohdan a alakohdan i alakohdan mukaisesti ja joka on maksettava, jos maksulaitos ei kykene täyttämään taloudellisia velvoitteitaan. Kyseisen vakuutuksen tai pankkitakauksen ehtojen on oltava muodossa, jonka maksulaitoksen kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset voivat hyväksyä.
4. Jos 3 kohdassa tarkoitetuista varoista käytetään tietty osuus tulevia maksutapahtumia varten ja jäljellä oleva määrä käytetään muita kuin maksupalveluja varten, kyseiseen tulevia maksutapahtumia varten vastaanotettuun osuuteen sovelletaan myös 3 kohtaa. Jos kyseinen osuus on vaihtuva tai sitä ei tunneta ennakolta, jäsenvaltiot voivat soveltaa tätä kohtaa ottaen huomioon maksupalveluihin oletettavasti käytettävän suhteellisen osuuden edellyttäen, että suhteellinen osuus on kohtuudella arvioitavissa toimivaltaiset viranomaiset vakuuttavien toteutumatietojen perusteella.
- 4a. Maksulaitokset eivät saa käyttää maksupalvelunkäyttäjiltä maksupalvelun yhteydessä vastaanottamiaan varoja muussa liiketoiminnassaan kuin maksupalveluissa. Liitteen 4 ja 5 kohdassa tarkoitettut luottosopimukset on myönnettävä maksulaitoksen muista varoista kuin maksupalveluja varten säilytettävistä maksupalvelunkäyttäjien varoista.¹
5. Tätä artiklaa ei 2 a kohtaa lukuun ottamatta sovelleta maksulaitoksiin, jotka harjoittavat yksinomaan rahansiirtotoimintaa.
6. Poistettu.

¹ Kohta on lisätty luoton myöntämistä koskevan 10 artiklan 2 kohdan poistamisen johdosta. Maksulaitoksilta on edellytettävä maksupalvelunkäyttäjien varojen erottamista muista varoista, jotka on vastaanotettu muita kuin maksupalveluja varten. Edellytetään, että luotto voidaan myöntää vain muista kuin maksupalvelunkäyttäjien varoista.

6 artikla

Toimiluvan myöntäminen

- 1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että yritykset, jotka ovat muita kuin 1 artiklan 1 kohdan a–c ja da–db alakohdassa tarkoitettuja yrityksiä tai oikeus- tai luonnollisia henkilöitä, joihin sovelletaan 21 artiklassa säädettyä poikkeusta, ja jotka aikovat tarjota maksupalveluja, hankkivat maksulaitostoimiluvan ennen maksupalvelujen tarjoamisen aloittamista. Toimilupa voidaan myöntää ainoastaan jäsenvaltiossa rekisteröityneelle oikeushenkilölle.
1. Toimilupa on myönnettävä, jos hakemukseen liittyvät tiedot ja todisteet täyttävät kaikki 5 artiklassa säädetty vaatimukset ja jos hakemuksen tutkineet toimivaltaiset viranomaiset saavat aikaan myönteisen kokonaisarvion. Toimivaltaiset viranomaiset voivat ennen toimiluvan myöntämistä kuulla tarvittaessa kansallista keskuspankkia tai muita asiaankuuluvia viranomaisia.
- 1a. Maksulaitoksella, jolla kotijäsenvaltionsa kansallisen lainsäädännön mukaisesti on sääntömääräinen kotipaikka, on oltava pääkonttori samassa jäsenvaltiossa kuin sen sääntömääräinen kotipaikka.
2. Toimivaltaiset viranomaiset myöntävät toimiluvan ainoastaan, jos ottaen huomioon, että on tarpeen varmistaa maksulaitoksen järkevä ja vakaa hoito, maksulaitoksella on maksupalvelutoimintaansa varten toimiva päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmä, joka muodostuu selkeästä organisaatorakenteesta, jossa vastuualueet on määritelty yksityiskohtaisesti, läpinäkyvästi ja kattavasti, tehokkaista prosesseista sellaisten riskien tunnistamiseksi, hallinnoimiseksi, seuraamiseksi ja raportoimiseksi, joille se on tai saattaa olla alttiina, sekä riittävästä sisäisen valvonnan menetelmistä, mukaan lukien luotettavat hallinto- ja laskentamenetelmät. Näiden järjestelyjen, menettelyjen ja mekanismien on oltava kattavia ja suhteutettuja kyseessä olevan maksulaitoksen tarjoamien maksupalvelujen luonteeseen, laajuuteen ja monimuotoisuuteen.¹

¹ Uusi johdanto-osan kappale: Tehokasta valvontaa ja toiminnan vakautta koskevien vaatimusten käytännön toimivuutta ei pitäisi estää millään tavalla. Sen vuoksi maksulaitoksella olisi oltava toimiva päätöksenteko-, ohjaus- ja valvontajärjestelmä ja riittävät sisäisen valvonnan mekanismit. Tätä varten toimivaltaiset viranomaiset voivat tarvittaessa edellyttää maksupalvelutoiminnan hallinnollista tai tilinpidollista erottamista muista liiketoiminnoista taikka jopa erillisen yhteisön perustamista maksupalvelutoimintaa varten, jos toimivaltaiset viranomaiset pitävät sitä maksulaitoksen järkevän ja vakaan hoidon kannalta välttämättömänä.

- 2a. Toimivaltaisen viranomaisen on evättävä toimilupa, jos viranomainen ei, ottaen huomioon, että on tarpeen varmistaa maksulaitoksen järkevä ja vakaa hoito, ole vakuuttunut edellä tarkoitettujen määräosuuden omistavien osakkeenomistajien tai jäsenten sopivuudesta.
- 2b. Jos maksulaitoksen ja muun luonnollisen tai oikeushenkilön välillä vallitsee direktiivin 2006/48/EY 4 artiklan 46 alakohdassa määritelty läheinen sidos, toimivaltaiset viranomaiset voivat myöntää toimiluvan ainoastaan, jos nuo sidokset eivät estä niitä hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.
- 2c. Toimivaltaiset viranomaiset myöntävät toimiluvan vain, jos maksulaitokseen läheisesti sidoksissa olevaan yhteen tai useampaan luonnolliseen henkilöön tai oikeushenkilöön sovellettavan kolmannen maan lait, asetukset tai hallinnolliset määräykset taikka niiden täytäntöönpanoon liittyvät vaikeudet eivät estä viranomaisia hoitamasta tehokkaasti valvontaan liittyviä tehtäviään.
3. Toimiluvan on oltava voimassa kaikissa jäsenvaltioissa, ja sen on annettava kyseiselle maksulaitokselle mahdollisuus tarjota maksupalveluja kaikkialla yhteisössä joko palvelujentarjoamisen vapauden tai sijoittautumisvapauden perusteella edellyttäen, että nämä palvelut kuuluvat toimiluvan piiriin.]¹

7 artikla

Päätöksen tiedoksiantaminen

Toimivaltaisen viranomaisen on annettava hakijalle tieto hakemuksen hyväksymisestä tai hylkäämisestä kolmen kuukauden kuluessa hakemuksen vastaanottamisesta tai, jos hakemus on puutteellinen, kolmen kuukauden kuluessa siitä kun se on saanut kaikki päätöstä varten tarvittavat tiedot².

Toimiluvan epääminen on aina perusteltava.

¹ Tekstissä todetaan, että maksulaitokset voivat saada luvan tarjota ainoastaan osaa liitteessä mainituista maksupalveluista.

² Kuten ECON 93.

7 a artikla
Toimiluvan peruuttaminen

1. Toimivaltainen viranomainen voi peruuttaa maksulaitokselle myönnetyn toimiluvan, ainoastaan jos laitos:
 - a) ei ryhdy käyttämään toimilupaa 12 kuukauden kuluessa, nimenomaisesti luopuu toimiluvasta tai on lopettanut liiketoiminnan yli kuudeksi kuukaudeksi, jos kyseinen jäsenvaltio ei ole säätänyt toimiluvan raukeamisesta tällaisissa tapauksissa, tai
 - b) on saanut toimiluvan antamalla virheellisiä tietoja tai muutoin säännösten vastaisella tavalla, tai
 - c) ei enää täytä toimiluvan myöntämisen edellytyksiä, tai
 - d) muodostaisi uhan maksujärjestelmän vakaudelle jatkamalla maksupalvelutoimintaansa; tai
 - e) kuuluu johonkin niistä muista tapauksista, joissa kansallisen lainsäädännön mukaan toimilupa voidaan peruuttaa.
2. Toimiluvan peruuttaminen on perusteltava ja siitä on ilmoitettava asianosaisille.

8 artikla
Rekisteröinti

Jäsenvaltioiden on perustettava julkinen rekisteri kaikille toimiluvan saaneille maksulaitoksille ja niiden sivukonttoreille ja edustajille sekä kaikille luonnollisille ja oikeushenkilöille ja niiden sivukonttoreille ja edustajille, joille on myönnetty poikkeus 21 artiklan mukaisesti, ja 2 artiklan 3 kohdassa mainituille laitoksille¹, joilla on kansallisen lainsäädännön nojalla oikeus tarjota maksupalveluja. Ne on rekisteröitävä sen jäsenvaltion rekisteriin, johon ne ovat sijoittautuneet.

Tässä rekisterissä on yksilöitävä maksupalvelut², joiden tarjoamiseen maksulaitoksella on toimilupa tai joiden osalta luonnollinen tai oikeushenkilö on rekisteröity. Rekisterin on oltava julkinen, siihen on oltava suora online-pääsy ja sitä on päivitettävä säännöllisesti.

9 artikla
Toimiluvan säilyttäminen voimassa

Maksulaitoksen on viipymättä ilmoitettava kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille muutoksista, jotka vaikuttavat 5 artiklan nojalla annettujen tietojen ja todisteiden paikkansapitävyyteen.

³[10 artikla
Toiminta

1. Maksulaitoksilla on oltava oikeus:
 - a) tarjota liitteessä lueteltuja maksupalveluja⁴;

¹ On huomattava, että suurin osa tässä tarkoitetuista laitoksista ei tarjoa maksupalveluja.
² Maksulaitoksen toimilupa kattaa liitteessä luetellut maksupalvelut, ei muita 10 artiklassa esitettyjä toimia.
³ Tämä artikla on hakasulkeissa, koska se liittyy toiminnan vakautta koskeviin vaatimuksiin ym., joita ei ole vielä ratkaistu.
⁴ Kuten ECON 97.

- b) tarjota operatiivisia ja niihin läheisesti liittyviä oheispalveluja, kuten maksutapahtumien toteutumisen takaaminen, valuutanvaihtopalvelut, säilytyspalvelut ja tietojen tallentaminen ja käsittely¹;
- c) käyttää maksujärjestelmiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 artiklan soveltamista;²
- d) harjoittaa muuta liiketoimintaa kuin maksupalvelujen tarjoamista ottaen huomioon yhteisön ja kansallinen lainsäädäntö.

2. Maksulaitoksilla voi olla maksupalvelunkäyttäjien varoja maksutileillä vain, jos niitä käytetään yksinomaan maksutapahtumiin. Varat, joita maksulaitokset vastaanottavat maksupalvelunkäyttäjiltä maksupalvelujen tarjoamisen yhteydessä, eivät ole direktiivin 2006/48/EY 5 artiklassa tarkoitettuja talletuksia tai muita takaisin maksettavia varoja eivätkä direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua sähköistä rahaa.³

2a. Poistettu.⁴

3. Poistettu.]

¹ Kuten ECON 98.

² Pitkälti samanlainen kuin ECON 99.

³ Pitkälti samanlainen kuin ECON 101.

⁴ Jäsenvaltioiden harkintavaltaan jätetään se, miten luoton myöntämistä on säänneltävä. Lisäksi on huomattava, että luoton myöntämisessä ei ole etua "EU-passista", sillä se ei ole maksupalvelu. Ks. myös 5 a artiklan 4 a kohdassa oleva alaviite.

2 JAKSO

MUUT VAATIMUKSET

11 artikla

Sivukonttoreiden, edustajien tai niiden yksiköiden käyttö, joille toimintaa on ulkoistettu¹

1. Jos maksulaitos aikoo tarjota maksupalveluja edustajan tai sivukonttorin välityksellä, sen on ilmoitettava seuraavat tiedot kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille:
 - a) edustajan tai sivukonttorin nimi ja osoite;
 - b) kuvaus sisäisen tarkastuksen menetelmistä, joita edustajat tai sivukonttorit käyttävät täyttääkseen direktiivin 2005/60/EY mukaiset rahanpesun ja terrorismin rahoituksen torjuntaan liittyvät velvollisuudet;
 - c) poistettu
 - d) maksupalvelujen tarjoamisessa käytettävien sivukonttoreiden tai edustajien johtajien ja hoidosta vastuussa olevien henkilöiden nimet sekä todisteet siitä, että he ovat soveliaita ja luotettavia henkilöitä.
- 1a. Kun toimivaltaiset viranomaiset saavat 1 kohdan a–d alakohdassa luetellut tiedot, ne voivat lisätä sivukonttorin tai edustajan 8 artiklan mukaisesti perustettuun rekisteriin.
- 1aa. poistettu.
- 1b. Ennen sivukonttorin tai edustajan lisäämistä rekisteriin toimivaltaiset viranomaiset voivat ryhtyä lisätoimiin niille toimitettujen tietojen tarkistamiseksi, jos ne katsovat, että tiedot saattavat olla virheellisiä.

¹ Vastaa ECON 105:tä.

- 1c. Jos toimivaltaiset viranomaiset eivät ole tällaisten toimien jälkeen vakuuttuneita siitä, että niille 1 kohdan a–d alakohdan mukaisesti toimitetut tiedot ovat oikeita, ne kieltäytyvät lisäämstä sivukonttoreita tai edustajia 8 artiklan mukaisesti perustettuun rekisteriin.
- 1d. Jos maksulaitos haluaa harjoittaa toimintaa toisessa jäsenvaltiossa käyttämällä edustajaa tai perustamalla sivukonttorin, sen on noudatettava 20 artiklassa esitettyjä menettelyjä. Ennen kuin edustaja tai sivukonttori voidaan rekisteröidä tämän artiklan mukaisesti, kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille aikomuksestaan rekisteröidä edustaja tai sivukonttori ja otettava huomioon sen näkemys. Jos ehdotetun vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisilla viranomaisilla on perustellut syyt epäillä, että aiotun edustajan käytön tai sivukonttorin perustamisen yhteydessä toteutetaan tai on toteutettu tai yritetään toteuttaa tai on yritetty toteuttaa direktiivissä 2005/60/EY tarkoitettua rahanpesua tai terrorismin rahoitusta tai että tällaisen edustajan käyttö tai tällaisen sivukonttorin perustaminen saattaa lisätä rahanpesun tai terrorismin rahoituksen uhkaa, niiden on ilmoitettava tästä kotijäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille, jotka voivat kieltäytyä rekisteröimästä sivukonttoria tai edustajaa tai voivat perua sivukonttorin tai edustajan rekisteröinnin, jos se on jo tehty.
2. Jos maksulaitos aikoo ulkoistaa maksupalvelutoimintojaan, sen on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle.

Tärkeiden operatiivisten toimintojen ulkoistamista ei saa toteuttaa tavalla, joka heikentää olennaisesti yrityksen sisäisen valvonnan laatua ja toimivaltaisten viranomaisten mahdollisuuksia valvoa, että maksulaitos täyttää kaikki tässä direktiivissä säädetyt velvoitteet.¹

Toisen alakohdan soveltamiseksi operatiivista toimintoa on pidettävä tärkeänä, jos puute tai laiminlyönti sen suorittamisessa häiritsee tuntuvasti sitä, että maksulaitos täyttää jatkuvasti tässä osastossa esitetyt toimilupansa mukaiset vaatimukset tai muut tämän direktiivin mukaiset velvoitteensa, taikka sen toiminnan tuloksellisuutta tai sen maksupalvelujen vakautta tai jatkuvuutta.²

¹ Kuten direktiivin 2004/39/EY (rahoitusvälineiden markkinat) 13 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa.

² Kuten komission direktiivin 2006/73/EY 13 artiklan 1 kohdassa.

¹Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kun maksulaitokset ulkoistavat tärkeitä operatiivisia toimintoja, maksulaitokset noudattavat seuraavia ehtoja:

- a) ulkoistaminen ei saa johtaa siihen, että ylin johto siirtää vastuutaan muille;
 - b) tässä direktiivissä säädettyä maksulaitoksen suhdetta maksupalvelunkäyttäjiin ja velvollisuuksia niitä kohtaan ei saa muuttaa;
 - c) edellytyksiä, jotka maksulaitoksen on täytettävä saadakseen toimiluvan tämän osaston (...) mukaisesti ja pitääkseen sen, ei saa lieventää;
 - d) muita edellytyksiä, joiden nojalla maksulaitoksen toimilupa on myönnetty, ei saa poistaa tai muuttaa.
3. Maksulaitoksen on varmistettava, että edustajat tai sivukonttorit ilmoittavat maksupalvelunkäyttäjille toimivansa maksulaitoksen puolesta.

12 artikla

Korvausvastuu

- 1. Jos maksulaitokset tukeutuvat kolmansiin osapuoliin operatiivisia toimintoja suorittaessaan, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset maksulaitokset toteuttavat kohtuulliset toimet liiallisen operatiivisen riskin välttämiseksi.
- 2. Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitoksilla on täysi vastuu työntekijöidensä, edustajiensa, sivukonttoreidensa tai niiden yksiköiden toimista, joille toimintaa on ulkoistettu².

¹ Kuten komission direktiivin 2006/73/EY 14 artiklan 1 kohdassa.

² Vastaa pitkälti ECON 111:tä, lukuun ottamatta englanninkielisen termin "tied" poistamista.

13 artikla
Tietojen säilyttäminen

Jäsenvaltioiden on edellytettävä, että maksulaitokset säilyttävät kaikki asiaankuuluvat tiedot tätä osastoa sovellettaessa vähintään viisi vuotta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta direktiivin 2005/60/EY tai muun asiaa koskevan yhteisön tai kansallisen lainsäädännön soveltamista.¹

14 artikla
Pääkonttorin sijainti

Poistettu²

3 JAKSO
TOIMIVALTAISET VIRANOMAISET JA VALVONTA

15 artikla
Toimivaltaisten viranomaisten nimeäminen

1. Jäsenvaltioiden on nimettävä tämän osaston nojalla maksulaitosten toimilupien myöntämisestä ja toiminnan vakauden valvonnasta vastaaviksi toimivaltaisiksi viranomaisiksi joko viranomaisia tai kansallisen lainsäädännön mukaisia tai kansallisessa lainsäädännössä nimenomaisesti tätä varten valtuutettujen viranomaisten hyväksymiä elimiä.

Toimivaltaisten viranomaisten on oltava sellaisia, että voidaan taata riippumattomuus talouden toimijoista ja välttää eturistiriitoja. Ne eivät saa olla maksulaitoksia, luottolaitoksia, sähköisen rahan liikkeeseenlaskijoita eivätkä postisiirtoa hoitavia laitoksia.

Jäsenvaltioiden on ilmoitettava asiasta komissiolle.

¹ Kuten ECON 112.

² Ensimmäinen kohta siirretty 6 artiklan 2 kohtaan ja toinen kohta 21 artiklan 1 b kohtaan. Toinen kohta poistettu kuten ECON 114:ssä, vaikka eri perusteella.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 1 kohdan nojalla nimetyillä toimivaltaisilla viranomaisilla on kaikki tehtäviensä hoitamiseksi tarvittavat valtuudet.
3. Jos useampi kuin yksi viranomainen on jäsenvaltion alueella toimivaltainen asioissa, joita tämä osasto koskee, jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset viranomaiset tekevät läheistä yhteistyötä, jotta ne voivat kukin suorittaa tehtävänsä tehokkaasti. Sama koskee tapauksia, joissa tämän osaston soveltamisalaan kuuluvien asioiden osalta toimivaltaiset viranomaiset eivät ole luottolaitosten valvonnasta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia.¹
4. Kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vastattava 1 kohdan mukaisesti nimettyjen toimivaltaisten viranomaisten tehtävistä.²

16 artikla

Jatkuva valvonta³

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimet, joita toimivaltaiset viranomaiset toteuttavat valvoessaan, että tämän osaston säännöksiä aina noudatetaan, ovat oikeasuhteisia, riittäviä ja maksulaitokseen kohdistuvat riskit huomioon ottavia.

Toimivaltaisilla viranomaisilla on oikeus tämän osaston säännöksien noudattamista valvoessaan erityisesti:⁴

- a) vaatia maksulaitosta toimittamaan tiedot, joita tarvitaan, jotta noudattamista voidaan valvoa;
- b) tehdä tarkastuksia paikan päällä maksulaitoksessa, laitoksessa, jolle maksupalvelutoimintoja on ulkoistettu tai maksulaitoksen vastuulla maksupalveluja tarjoavan edustajan luona tai niitä tarjoavassa sivukonttorissa;⁵

¹ Yhteistyön varmistamiseksi maksulaitoksia valvovien kansallisten toimivaltaisten viranomaisten ja luottolaitoksia valvovien toimivaltaisten viranomaisten välillä tapauksissa, joissa nämä viranomaiset eivät ole samoja.

² Entinen 15 a artikla.

³ Kuten ECON 118.

⁴ Kuten ECON 119.

⁵ Vastaa ECON 120:ta.

- c) antaa suosituksia ja ohjeita ja tarvittaessa sitovia hallinnollisia määräyksiä;¹
- d) poistettu²
- e) peruuttaa toimilupa tilapäisesti tai lopullisesti 7 a artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa.³

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat, mikäli maksulaitos tai sen liiketoiminnassa tosiasiallista määräysvaltaa käyttävä rikkoo maksupalvelutoimintansa valvontaa tai harjoittamista koskevia lakeja, asetuksia tai hallinnollisia määräyksiä, ottaa käyttöön tai määrätä rangaistusseuraamuksia tai toimenpiteitä, joilla nimenomaan pyritään havaittujen rikkomusten tai niiden syiden lopettamiseen, edellä sanotun kuitenkin rajoittamatta toimiluvan peruuttamista koskevia menettelyjä eikä rikosoikeudellisten säännösten soveltamista.⁴

17 artikla

Salassapitovelvollisuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että salassapitovelvollisia ovat kaikki, jotka ovat tai ovat olleet toimivaltaisten viranomaisten palveluksessa tai toimineet asiantuntijoina toimivaltaisten viranomaisten lukuun, rajoittamatta kuitenkin rikoslainsäädännön soveltamista.
2. Tämän direktiivin 19 artiklan mukaisessa tietojenvaihdossa on noudatettava tiukasti salassapitovelvollisuutta yksilöiden ja yritysten oikeuksien suojaamiseksi.
3. Jäsenvaltiot voivat soveltaa tätä artiklaa ottaen huomioon soveltuvien osin direktiivin 2006/48/EY 44–52 artiklan säännökset.

¹ Vastaa ECON 121:tä.

² Koska entinen d alakohhta aiheuttaa todennäköisesti merkittäviä vaikeuksia joillekin jäsenvaltioille niiden kansallisen hallintorakenteen vuoksi, ehdotetaan tämän alakohdan korvaamista uudella 3 kohdalla, joka vastaisi direktiivin 2006/48/EY 54 artiklaa ja olisi näin ollen todennäköisemmin kaikkien jäsenvaltioiden hyväksyttävissä.

³ Vastaa ECON 122:ta.

⁴ Kuten direktiivin 2006/48/EY 54 artiklassa.

18 artikla

Oikeus hakea muutosta tuomioistuimissa

Jäsenvaltioiden on huolehdittava, että maksulaitoksia koskeviin päätöksiin, jotka toimivaltaiset viranomaiset ovat tehneet tämän direktiivin mukaisesti annettuja lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä noudattaen, voidaan hakea muutosta tuomioistuimissa.

Ensimmäistä kohtaa sovelletaan myös laiminlyöntien osalta.

19 artikla

Tietojenvaihto

1. Eri jäsenvaltioiden toimivaltaisten viranomaisten on tehtävä yhteistyötä keskenään ja tarvittaessa Euroopan keskuspankin ja jäsenvaltioiden kansallisten keskuspankkien sekä maksupalveluntarjoajiin sovellettavan yhteisön tai kansallisen lainsäädännön nojalla nimettyjen muiden asiaankuuluvien toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
2. Lisäksi jäsenvaltioiden on sallittava, että toimivaltaiset viranomaiset vaihtavat tietoja seuraavien tahojen kanssa:
 - a) muiden jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset, jotka ovat vastuussa maksulaitosten toimilupien myöntämisestä ja valvonnasta;
 - b) Euroopan keskuspankki ja jäsenvaltioiden kansalliset keskuspankit, jotka toimivat raha- ja valvontaviranomaisina, ja tilanteen mukaan muut viranomaiset, jotka vastaavat maksu- ja katteensiirtojärjestelmien valvonnasta;¹
 - c) muut asiaankuuluvat viranomaiset, jotka on nimetty tämän direktiivin ja muun maksupalveluntarjoajiin sovellettavan yhteisön lainsäädännön, kuten rahanpesuun ja terrorismin rahoitukseen sovellettavan lainsäädännön, nojalla.

¹ Vastaa ECON 125:tä.

Sijoittautumisoikeus ja palvelujen tarjoamisen vapaus

1. Toimiluvan saaneen maksulaitoksen, joka haluaa ensimmäistä kertaa tarjota maksupalveluja¹ jossakin muussa jäsenvaltiossa kuin kotijäsenvaltiossaan sijoittautumisoikeuden tai palvelujen tarjoamisen vapauden perusteella, on ilmoitettava asiasta kotijäsenvaltionsa toimivaltaisille viranomaisille.

Saatuaan ilmoituksen kotijäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kuukauden kuluessa maksulaitoksen nimi ja osoite sekä minkälaisia maksupalveluja maksulaitos aikoo vastaanottavan jäsenvaltion alueella tarjota.

2. Jotta kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi suorittaa toisen jäsenvaltion alueella sijaitsevan, maksulaitoksen vastuulla olevan sivukonttorin tai edustajan valvontaa ja toteuttaa tarvittavat toimet, joista säädetään 16 artiklassa, sen on tehtävä yhteistyötä vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten kanssa.
3. Kotijäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen on 1 ja 2 kohdassa tarkoitetun yhteistyön puitteissa ilmoitettava vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle haluavansa suorittaa tutkimuksia paikan päällä viimeksi mainitun alueella.

Kotijäsenvaltion toimivaltainen viranomainen voi delegoida kyseisessä laitoksessa paikan päällä suoritettavien tutkimusten tekemisen vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisille viranomaisille kummankin viranomaisen niin halutessa.

4. Toimivaltaisten viranomaisten on annettava toisilleen kaikki olennaisen tärkeät ja/tai merkitykselliset tiedot erityisesti, jos kyseessä on säännösten rikkominen tai epäilty rikkominen, johon sivukonttori tai edustaja on syylistynyt. Toimivaltaisten viranomaisten on tältä osin toimitettava pyynnöstä kaikki merkitykselliset tiedot ja omasta aloitteestaan kaikki olennaisen tärkeät tiedot.

¹ Sen selventämiseksi, että artiklassa säännellään oikeutta tarjota maksupalveluja, ei muita maksulaitosten toimintoja.

- 4a. Vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on vastattava siitä, että direktiivin 2005/60/EY mukaisten rahanpesua koskevien velvoitteiden ja terrorismin torjuntaa koskevien säännösten noudattamista valvotaan, sanotun kuitenkin rajoittamatta edellä esitetyn soveltamista.¹

4 JAKSO

POIKKEUS

²[21 artikla

Ehdot

1. Jäsenvaltiot voivat 1 artiklan 1 kohdan d alakohdasta poiketen olla soveltamatta tai sallia toimivaltaisten viranomaistensa olla soveltamatta kokonaan tai osittain 1 ja 2 jaksossa säädetyt menettelyt ja edellytyksiä sekä sallia luonnollisten tai oikeushenkilöiden merkitsemisen 8 artiklan nojalla perustettuun rekisteriin, jos:
- a) kyseisen henkilön sekä tämän edustajan tai sivukonttorin, josta henkilö ottaa täyden vastuun, liiketoiminta kokonaisuudessaan tuottaa maksupalveluista johtuvan liikevaihdon, jonka kokonaismäärä on keskimäärin enintään 5 miljoonaa euroa kuukaudessa eikä koskaan enempää kuin 6 miljoonaa euroa;
- ja jos
- b) yhtäkään liiketoiminnan valvontaan tai harjoittamiseen osallistuvaa luonnollista henkilöä ei ole tuomittu rahanpesuun tai terrorismin rahoittamiseen liittyvistä rikoksista.³
- 1b. Luonnolliselta tai oikeushenkilöltä, joka on rekisteröity tämän artiklan mukaisesti, on edellytettävä, että sen pääkonttori on siinä jäsenvaltiossa, jossa se tosiasiallisesti harjoittaa liiketoimintaansa.⁴

¹ Kuten ECON 128.

² Hakasulkeissa, koska kohta koskee pääomaan ym. liittyviä kysymyksiä.

³ Kuten ECON 129:n c alakohdassa.

⁴ 14 artiklan entinen toinen kohta.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettuja henkilöitä on kohdeltava maksulaitoksina. Ne voivat kuitenkin tarjota maksupalveluja yhteisössä ainoastaan rekisteröintijäsenvaltiossa.

Jäsenvaltiot voivat myös säätää, että ne voivat harjoittaa vain joitakin 10 artiklassa mainituista toiminnoista.

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitettujen henkilöiden on ilmoitettava toimivaltaisille viranomaisille 1 kohdassa esitettyyn ehtoon vaikuttavista muutoksista tilanteessaan. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että jos tämän artiklan ehdot eivät enää täyty, henkilön on haettava 30 kalenteripäivän kuluessa toimilupaa 6 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.¹

22 artikla

Ilmoittaminen

Jos jäsenvaltio käyttää hyväkseen 21 artiklassa säädettyä poikkeusta, sen on annettava komissiolle tieto asiasta 85 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyyn ajankohtaan mennessä ja myöhemmistä muutoksista välittömästi. Lisäksi sen on ilmoitettava komissiolle kyseisten luonnollisten ja oikeushenkilöiden määrä ja ilmoitettava vuosittain komissiolle 21 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu maksupalvelujen liikevaihto kunkin kalenterivuoden joulukuun 31 päivänä.^{2]}

¹ Vastaa ECON 129:n viimeistä osaa.

² Vastaa ECON 130:a.

2 luku

Yhteiset säännökset

23 artikla

Pääsy maksujärjestelmiin

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että säännöt, jotka koskevat sellaisten toimiluvan saaneiden tai rekisteröityjen maksupalveluntarjoajien, jotka ovat oikeushenkilöitä, pääsyä maksujärjestelmiin ovat objektiivisia, syrjimättömiä ja oikeasuhteisia eivätkä estä pääsyä enempää kuin on tarpeen määrättyiltä riskeiltä suojautumiseksi ja maksujärjestelmän taloudellisen ja operatiivisen vakauden suojaamiseksi.

Maksujärjestelmät eivät saa asettaa maksupalveluntarjoajille, maksupalvelunkäyttäjille tai muille maksujärjestelmille:

- a) sääntöjä, jotka rajoittavat tehokasta osallistumista muihin maksujärjestelmiin;
 - b) sääntöä, jolla asetetaan toimiluvan saaneet maksupalveluntarjoajat tai rekisteröidyt maksupalveluntarjoajat eriarvoiseen asemaan oikeuksien, velvollisuuksien ja osallistujien valtuuksien suhteen;
 - c) institutionaaliseen asemaan perustuvia rajoituksia.
2. Edellä olevaa 1 kohtaa ei sovelleta:
 - a) direktiivin 98/26/EY nojalla nimettyihin maksujärjestelmiin;
 - b) maksujärjestelmiin, jotka koostuvat yksinomaan maksupalveluntarjoajista, jotka kuuluvat ryhmään, joka koostuu pääomasidonnaisista yksiköistä, joissa yhdellä kyseisistä toisiinsa sidonnaisista yksiköistä on tosiasiallinen valta muihin sidonnaisiin yksiköihin nähden;
 - c) suljettuihin maksujärjestelmiin.

Jäsenvaltioiden on kiellettävä liitteessä lueteltujen maksupalvelujen tarjoaminen luonnollisilta tai oikeushenkilöiltä, jotka eivät ole maksupalveluntarjoajia ja joita ei ole nimenomaisesti suljettu tämän direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle.

III OSASTO

Maksupalveluehtojen läpinäkyvyys ja tiedonantovaatimukset

-1 luku

Yleiset säännöt

1. Tämän direktiivin III osastoa sovelletaan yksittäisiin maksutapahtumiin, puitesopimuksiin ja niillä säänneltyihin maksutapahtumiin. Osapuolet voivat sopia, että sitä ei sovelleta kokonaisuudessaan tai osittain, jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja.¹
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämän osaston säännöksiä sovelletaan mikroyrityksiin samalla tavoin kuin kuluttajiin. (...) ²

(...)³

¹ Kaikilla yrityksillä olisi mahdollisuus sopia toisin III osaston säännösten osalta. Tämä ehdotus vastaa ECON 34:ää, vaikka sanamuoto on erilainen. Yhteisön lainsäädännössä tehdään usein ero kuluttajien ja muiden välillä.

Euroopan parlamentti: rinnastaa mikroyritykset kuluttajiin; haluaa edelleen käyttää ammattikäyttäjän määritelmää.

² Ks. 78 artiklan uusi 1 a kohta.

³ Siirretty 23 c artiklaan.

23 c artikla

Yhteisön lainsäädännön muut säännökset

Tämän osaston säännökset eivät rajoita yhteisön lainsäädäntöä, joka sisältää ennakolta annettavia tietoja koskevia lisävaatimuksia.

Jos kuitenkin voidaan soveltaa myös kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä annettua direktiiviä 2002/65/EY, mainitun direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaiset tietoja koskevat säännökset, 2 kohdan c-g alakohtaa, 3 kohdan a, d ja e alakohtaa ja 4 kohdan b alakohtaa lukuun ottamatta korvataan tämän direktiivin 25, 26, 30 ja 31 artiklalla.

23 d artikla

Tiedoista veloittettavat kulut

1. Maksupalveluntarjoaja ei saa veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä kuluja tässä osastossa tarkoitettujen tietojen toimittamisesta, jollei 36 artiklan 2 kohdassa ja 37 artiklan 2 kohdassa toisin mainita.¹
2. Maksupalveluntarjoaja ja maksupalvelunkäyttäjä voivat maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä sopia lisätietoja tai useammin annettuja tietoja tai tietojen toimittamista muulla kuin puitesopimuksessa määrätyllä tavalla koskevista maksuista.²
3. Jos maksupalveluntarjoaja saa veloittaa kuluja 1 ja 2 kohdan mukaisesti, niiden on oltava asianmukaiset ja maksupalveluntarjoajan tosiasiallisiin kustannuksiin nähden oikeasuhteiset.

23 e artikla

Tietoja koskeva todistustaakka

Jäsenvaltiot voivat säätää, että todistustaakka on maksupalveluntarjoajalla sen osoittamiseksi, että tämä on noudattanut tässä osastossa säädettyjä tiedonantovaatimuksia.³

¹ Vastaa ECONin tarkistuksessa 210 olevaa säännöstä, vaikka eri artiklassa. Ks. johdanto-osan kappaleet 18 c ja 18 d.

² Artiklan 2 ja 3 kohta vastaavat ECONin tarkistuksessa 212 olevaa säännöstä, vaikka eri artiklassa.

³ Katso ECON 177. Euroopan parlamentti: ei vaihtoehto. Suoraa puuttumista kansalliseen prosessioikeuteen olisi vältettävä.

Mikromaksuvälineiden ja sähköisen rahan tiedonantovaatimuksia koskeva poikkeus

1. Niiden maksuvälineiden osalta, jotka puitesopimuksen mukaan liittyvät pelkästään yksittäisiin maksutapahtumiin, joiden arvo on enintään 30 euroa, tai joihin tallennettujen varojen määrä ei koskaan ylitä 150 euroa:
 - a) poiketen 30, 31 ja 35 artiklan säännöksistä maksupalveluntarjoajan on annettava maksajalle tiedot vain maksupalvelun tärkeimmistä ominaisuuksista, mukaan lukien maksuvälineen käyttötapa, kulut ja muut perustellun päätöksen tekemisen kannalta olennaiset tiedot sekä tieto siitä, missä muut 31 artiklassa vaaditut tiedot ovat helposti saatavilla;
 - b) voidaan sopia 36 ja 37 artiklan säännöksistä poiketen, että maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen:
 - i) maksupalveluntarjoajan on annettava tai asetettava saataville vain viite, jonka avulla maksupalvelunkäyttäjä voi yksilöidä maksutapahtuman, maksun summan ja veloitetut kulut ja/tai, jos on toteutettu useita samanlaisia maksutapahtumia samalle maksunsaajalle, vain tiedot näiden maksutapahtumien kokonaissummasta ja -kuluista;
 - ii) maksupalveluntarjoajalla ei ole velvollisuutta antaa tai asettaa saataville i alakohdassa tarkoitettuja tietoja, jos maksuvälinettä käytetään nimettömästi tai jos maksupalveluntarjoajalla ei muuten ole teknisistä syistä mahdollisuutta antaa niitä. Maksupalveluntarjoajan on kuitenkin annettava maksajalle mahdollisuus todentaa tallennettujen varojen summa.

2. Edellä olevan 1 kohdan ensimmäistä alakohtaa sovelletaan myös direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun sähköiseen rahaan.
- [3. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat puhtaasti kotimaisten maksutapahtumien osalta kaksinkertaistaa 1 kohdassa mainitut summat.
4. Jos jäsenvaltio käyttää hyväkseen 3 artiklassa säädettyä poikkeusta, sen on annettava komissiolle tieto asiasta 85 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyyn ajankohtaan mennessä ja myöhemmistä muutoksista välittömästi. Jäsenvaltion on kyseisessä ilmoituksessa ilmoitettava sovelletut ylärajat sekä ne maksuvälineet, joihin ylärajoja sovelletaan. Lisäksi jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle vuosittain kyseisillä maksuvälineillä toteutettujen maksutapahtumien arvo. Komissio antaa vastaavasti 77 artiklassa tarkoitettulle maksukomitealle vuosikertomuksen poikkeuksen käytöstä.]

1 luku

Yksittäiset maksutapahtumat

24 artikla

Soveltamisala

1. Tätä lukua sovelletaan yksittäisiin maksutapahtumiin, joita ei säännellä puitesopimuksella.
2. Jos puitesopimuksella säännellyllä maksuvälineellä toimitetaan yksittäistä maksutapahtumaa koskeva maksutoimeksianto, maksupalveluntarjoajan ei tarvitse toimittaa tai asettaa saataville¹ tietoja, jotka maksupalvelunkäyttäjä on jo saanut toisen maksupalveluntarjoajan kanssa tehdyn puitesopimuksen perusteella tai jotka annetaan hänelle kyseisen puitesopimuksen mukaisesti.

¹ Euroopan parlamentti: haluaa tehdä kaikkien tämän osaston säännösten osalta seuraavan eron: olennainen tieto annetaan, kaikki muut tiedot annetaan ensimmäisestä pyynnöstä (tiedot saadaan maksupalveluntarjoajalta vain pyynnöstä).

25 artikla

Ennakolta annettavat yleiset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että ennen kuin yksittäistä maksua koskeva palvelusopimus tai tarjous sitoo maksupalvelunkäyttäjää, maksupalveluntarjoajan on asetettava maksupalvelunkäyttäjän helposti saataville¹ 26 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot. Maksupalveluntarjoajan on annettava tiedot ja ehdot maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä.² Ne on laadittava helposti ymmärrettävin termein selkeässä ja ymmärrettävässä muodossa sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa maksupalvelua tarjotaan, tai millä tahansa muulla osapuolten sopimalla kielellä.
2. Jos yksittäistä maksua koskeva palvelusopimus on tehty maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä sellaisen etäviestintävälineen avulla, joka ei anna maksupalveluntarjoajalle mahdollisuutta noudattaa 1 kohtaa, maksupalveluntarjoajan on täytettävä 1 kohdan mukainen velvollisuutensa välittömästi tapahtuman toteuttamisen jälkeen.
3. Edellä 1 kohdan mukaiset velvollisuudet voidaan täyttää myös antamalla yksittäistä maksua koskeva palvelusopimusluonnos tai maksutoimeksiantoluonnos sekä 26 artiklan mukaiset tiedot.

26 artikla

Tiedot ja ehdot

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalvelunkäyttäjälle annetaan tai maksupalvelunkäyttäjän saataville asetetaan seuraavat tiedot ja ehdot:
 - a) niiden tietojen tai yksilöllisen tunnisteen määrittäminen, jotka maksupalvelunkäyttäjän on annettava, jotta maksutoimeksianto voidaan asianmukaisesti toteuttaa;
 - b) tarjottavan maksupalvelun toteuttamisen enimmäisaika;

¹ Vastaa ECONin tarkistuksia 137, 139 ja 150. Noudattaa osittain ECONin tarkistusta 136, sikäli, että edellytetään, että tiedot on toimitettava pyynnöstä paperilla.

² Ks. johdanto-osan 18 b kappale.

(...)

- c) (...) kaikki kulut, jotka maksupalvelunkäyttäjän on maksettava maksupalveluntarjoajalleen sekä tarvittaessa kulujen summien erittely (...) ¹

- c a) tarvittaessa todellinen tai viitekurssi, jota maksutapahtumaan sovelletaan;

(...)

3. Jäljempänä 31 artiklassa mainitut muut merkittävät tiedot on tarvittaessa asetettava maksupalvelunkäyttäjän helposti saataville. ²

27 artikla

Maksutoimeksiannon vastaanottamisen jälkeen maksajalle annettavat tiedot

Maksajan maksupalveluntarjoajan on välittömästi maksutoimeksiannon vastaanottamisen jälkeen annettava maksajalle tai asetettava tämän saataville, samalla tavoin kuin on säädetty 25 artiklan 1 kohdassa, seuraavat tiedot:

- a) viite, jonka avulla maksajan on mahdollista yksilöidä maksutapahtuma, ja tarvittaessa maksunsaajaa koskevat tiedot;
- b) maksutapahtuman summa maksumääräyksessä käytetyssä valuutassa;³

¹ Kulujen erittelystä on sovittu EP:n kanssa, mutta sanamuotoa on tarkistettava.

² Useimpia 31 artiklassa säädettyjä tiedonantovaatimuksia sovelletaan yksittäisiin maksutapahtumiin. On kuitenkin ilmeistä, että joillain vaatimuksilla ei ole käytännön merkitystä (esim. 2 artiklan f kohta, 4 artiklan 4 kohta, 5 artiklan a–c kohta ja 6 artikla). ECONin tarkistus 138: ks. 31 artiklan 1 kohdan d alakohta. Tarkistus 139: ks. 31 artiklan 1 kohdan c alakohta. Tarkistus 141: ks. 31 artiklan 5 kohdan 1 alakohta, jota ei ehdotettu muutettavaksi. Tarkistukset 142 ja 146: ks. 31 artiklan 2 kohdan c alakohta. Tarkistus 144: ks. 31 artiklan 5 kohdan f alakohta. Tarkistus 148: ks. 31 artiklan 7 kohdan -a ja a alakohta. Tarkistus 149: ks. 2 artiklan c kohta. ECONin tarkistus 143 täydentää poistettua kohtaa.

³ Ks. myös alakohdan c muutosta. Selvennys ECON 155:n mukainen. Vastaava muutos on tehtävä myös 27, 36 ja 37 artiklaan.

- b a) niiden maksutapahtumaa koskevien kulujen kokonaissumma sekä tarvittaessa kulujen summien erittely, jotka maksajan on suoritettava, (...) ¹
- c) tarvittaessa maksajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi tai sellaisen viite, jos se eroaa 26 artiklan 1 kohdan c a alakohdassa säädetyistä kurssista ja maksutapahtuman summa tämän valuutanvaihdon jälkeen; ²
- d) maksumääräyksen vastaanottopäivä. ³

28 artikla

Maksunsaajalle maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen annettavat tiedot

Maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on välittömästi maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen annettava maksunsaajalle tai asetettava tämän saataville, samalla tavoin kuin on säädetty 25 artiklan 1 kohdassa, seuraavat tiedot:

- a) viite, jonka avulla maksunsaajan on mahdollista yksilöidä maksutapahtuma, ja tarvittaessa maksajaa koskevat tiedot sekä maksutapahtuman yhteydessä siirretyt tiedot;
- b) summa, jonka maksaja on siirtänyt maksutapahtuman yhteydessä valuutassa, jossa varat ovat maksunsaajan käytettävissä; ⁴
- c) (...) niiden maksutapahtumaa koskevien kulujen summa, jotka maksunsaajan on suoritettava, sekä tarvittaessa kulujen summien erittely (...) ⁵
- d) tarvittaessa maksunsaajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi ja maksutapahtuman summa ennen tätä valuutanvaihtoa;

¹ Kulujen erittelystä on sovittu EP:n kanssa, mutta sanamuotoa on tarkistettava.

² Kuten ECON 157.

³ ECON 154 mukaisesti, mutta ottaen huomioon, että tässä vaiheessa voidaan antaa vain maksumääräyksen vastaanottopäivä.

⁴ Katso 27 artiklan alaviite.

⁵ Kulujen erittelystä on sovittu EP:n kanssa, mutta sanamuotoa on tarkistettava.

- e) tilillepanon arvopäivä.

2 luku

Puitesopimukset

29 artikla

Soveltamisala

Tätä lukua sovelletaan maksutapahtumiin, joita säännellään puitesopimuksella.¹

30 artikla

Ennakolta annettavat yleiset tiedot

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että hyvissä ajoin ennen kuin puitesopimus tai tarjous sitoo maksupalvelunkäyttäjää, maksupalveluntarjoajan on annettava maksupalvelunkäyttäjälle 31 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä. Ne on laadittava helposti ymmärrettävin termein selkeässä ja ymmärrettävässä muodossa sen jäsenvaltion virallisella kielellä, jossa maksupalvelua tarjotaan, tai millä tahansa muulla osapuolten sopimalla kielellä.²
2. Jos puitesopimus on tehty maksupalvelunkäyttäjän pyynnöstä sellaisen etäviestintävälineen avulla, joka ei anna maksupalveluntarjoajalle mahdollisuutta noudattaa 1 kohtaa, maksupalveluntarjoajan on täytettävä kyseisen kohdan mukaiset velvollisuutensa välittömästi puitesopimuksen tekemisen jälkeen.
3. Edellä olevan 1 kohdan velvollisuudet voidaan myös täyttää toimittamalla kopio puitesopimusluonnoksesta, johon sisältyvät 31 artiklan mukaiset tiedot.

¹ Kuten ECON 160.

² Kuten ECON 161 ja 173.

31 artikla
Tiedot ja ehdot

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalvelunkäyttäjälle annetaan seuraavat tiedot ja ehdot:

1) maksupalveluntarjoaja

- a) maksupalveluntarjoajan nimi, pääkonttorin osoite ja tarvittaessa siihen jäsenvaltioon sijoittautuneen sivukonttorin tai edustajan osoite, jossa maksupalveluja tarjotaan, ja muut osoitteet, mukaan lukien sähköpostiosoite, joilla on merkitystä maksupalveluntarjoajan kanssa käytävälle yhteydenpidolle;
- b) Poistettu
- c) yksityiskohtaiset tiedot asianmukaisesta valvontaviranomaisesta ja 8 artiklassa määritellystä rekisteristä tai mahdollisesta muusta asianmukaisesta maksupalveluntarjoajan lupaa koskevasta julkisesta rekisteristä ja rekisterinumero tai vastaavassa kyseisessä rekisterissä käytetty tunnus;¹
- d) tarvittaessa maininta siitä, että talletusten vakuussuojajärjestelmä ei kata maksupalveluntarjoajan maksutapahtumaa varten vastaanottamia varoja.²

2) maksupalvelun käyttö

- a) kuvaus tarjottavan maksupalvelun tärkeimmistä ominaisuuksista;
- b) niiden tietojen tai yksilöllisen tunnisteiden määrittäminen, jotka maksupalvelunkäyttäjän on annettava, jotta maksutoimeksianto voidaan asianmukaisesti toteuttaa;
- c) maksutapahtuman toteuttamista varten toimitettavan suostumuksen ja tällaisen suostumuksen peruuttamisen muoto ja menettely 41 ja 56 artiklan mukaisesti;³

¹ Säännös vastaa ECON 138:aa. Sitä sovelletaan sekä yksittäisiin maksutapahtumiin että puitesopimuksiin.

² Vastaa ECON 139:ää. Sama maininta sisällytetään myös yksittäisiä maksutapahtumia koskeviin tietoihin viitaten 25 artiklan 3 kohtaan.

³ ECON 171 sekä ECON 142, 146 ja 165 mukaisesti, jos suostumuksen peruuttamisen katsovan tarkoittavan maksupalvelun peruuntumista ja sisältävän sen peruutuksen.

- d) maininta 54 artiklan 1 kohdassa määritellystä maksutoimeksiannon vastaanottamisajankohdasta ja maksupalveluntarjoajan vahvistamasta määräajasta;
- e) tarjottavien maksupalvelujen toteuttamisen enimmäisaika;¹
- f) onko mahdollisuus sopia jäljempänä 43 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista maksuvälineen käyttörajoista;²

3) kulut, korot ja vaihtokurssit

- a) kaikki kulut, jotka maksupalvelunkäyttäjän on maksettava maksupalveluntarjoajalle, ja tarvittaessa kulujen summien erittely (...);³
- b) tarvittaessa sovellettava korko ja vaihtokurssi⁴ tai, jos on tarkoitus käyttää viitekorkoa ja -kurssia, todellisen koron laskentamenetelmä ja viitekoron tai -kurssin määrittäminen ja indeksi tai perusta;⁵
- c) 33 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu viitekoron tai -kurssin muutosten välitön soveltaminen ja muutoksiin liittyvät tiedonantovaatimukset, jos näin on sovittu;

4) viestintä

- a) tarvittaessa osapuolten sopimat tämän direktiivin mukaisten tietojen tai ilmoitusten välittämiseen käytettävät viestintävälineet, mukaan lukien maksupalvelunkäyttäjän laitteita koskevat tekniset vaatimukset;
- b) millä tavoin ja miten usein tässä direktiivissä säädetty tiedot on annettava tai asetettava saataville;⁶

¹ Kuten ECON 162, mutta rajoittumatta pelkästään maksajan maksupalveluntarjoajan tarjoamiin palveluihin.

² Muutos sama kuin ECON 166:ssa.

³ Kulujen erittelystä on sovittu EP:n kanssa, mutta sanamuotoa on tarkistettava.

⁴ Korkoa ei lasketa maksutapahtumille vaan tilillä oleville varoille.

⁵ Vastaa ECON 168:aa, laajentaa mahdollisuutta kiinteisiin kursseihin.

⁶ ECON 172:n mukaisesti säännöstä ei sovelleta ainoastaan 36 ja 37 artiklaan, vaan myös muihin tässä direktiivissä säädettyihin tietoihin.

- c) kieli (kielet), jolla (joilla) puitesopimus laaditaan ja sopimussuhteen aikainen viestintä hoidetaan;
- d) maksupalvelunkäyttäjän oikeus saada 32 artiklan mukaisesti puitesopimusta koskevat sopimusehdot sekä muut tiedot ja ehdot;¹

5) turva- ja oikaisutoimenpiteet

- a) tarvittaessa kuvaus toimista, jotka maksupalvelunkäyttäjän on toteutettava pitääkseen maksuvälineen turvassa sekä selvitys siitä, miten 46 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmoitus maksupalveluntarjoajalle tehdään;²
- b) maksupalveluntarjoajan edellytykset pidättää 43 artiklan mukaisesti itsellään oikeus sulkea maksuväline, jos näin on sovittu;
- c) 50 artiklassa tarkoitettu maksajan vastuu, mukaan lukien asianmukaista summaa koskevat tiedot;
- d) miten ja missä ajassa maksupalvelunkäyttäjän on 47 a artiklan mukaisesti ilmoitettava maksupalveluntarjoajalle luvattomasta tai väärästä maksutapahtumasta, sekä 49 artiklan mukainen maksupalveluntarjoajan vastuu luvattomista maksutapahtumista;
- e) maksupalveluntarjoajan vastuu maksutapahtumien toteuttamisesta 67 artiklan mukaisesti;
- f) palautuksen edellytykset 52 ja 53 artiklan mukaisesti;³

¹ Kuten ECON 170.

² Kuten ECON 141 ja 163.

³ Kuten ECON 164.

6) *puitesopimuksen muutokset ja irtisanominen*

- a) jos näin on sovittu, tieto siitä, että maksupalvelunkäyttäjän katsotaan hyväksyneen 33 artiklan mukaiset ehtojen muutokset ellei hän ilmoita maksupalveluntarjoajalle ehtojen ehdotettuun voimaantulopäivään mennessä, että ei niitä hyväksy;
- b) sopimuksen kesto;
- c) maksupalvelunkäyttäjän oikeus irtisanoa puitesopimus ja mitkä tahansa muut tähän oikeuteen liittyvät sopimukset 33 artiklan 1 kohdan ja 34 artiklan mukaisesti;¹

7) *muutoksenhaku*

- a) puitesopimukseen sovellettavaa lainsäädäntöä ja/tai toimivaltaista tuomioistuinta koskevat sopimuslausekkeet;²
- b) valitusmenettelyt ja tuomioistuinten ulkopuoliset muutoksenhakumenettelyt, jotka ovat maksupalvelunkäyttäjän käytettävissä IV osaston 4 luvun mukaisesti.

32 artikla

*Puitesopimusta koskevien tietojen ja sopimusehtojen saatavuus*³

Maksupalvelunkäyttäjällä on milloin tahansa sopimussuhteen aikana oikeus saada pyynnöstä puitesopimuksen sopimusehdot sekä 31 artiklan mukaiset tiedot ja ehdot kirjallisina tai muulla pysyvällä välineellä.⁴

(...)⁵

¹ Kuten ECON 162.

² Ks. johdanto-osan 34 kappaleeseen tehty muutos.

³ Otsikko vastaa ECON 175:n tekstiä.

⁴ Vastaa ECON 176:ta. Ks. johdanto-osan 18 c kappale.

⁵ ECON 177, katso 23 e artikla.

33 artikla

Sopimusehtojen muutokset

1. Maksupalveluntarjoajan on ehdotettava muutokset puitesopimukseen sekä 31 artiklassa tarkoitettuihin tietoihin ja ehtoihin samalla tavoin kuin on säädetty 30 artiklan 1 kohdassa ja vähintään kaksi kuukautta ennen niiden ehdotettua soveltamispäivää.¹

Maksupalveluntarjoajan on tarvittaessa 31 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle, että tämän katsotaan hyväksyneen ehtojen muutokset, jos hän ei ilmoita maksupalveluntarjoajalle ehtojen voimaantulopäivään mennessä, että ei niitä hyväksy. Tässä tapauksessa maksupalveluntarjoajan on mainittava, että maksupalvelunkäyttäjällä on oikeus irtisanoa puitesopimus välittömästi ja maksutta muutosten soveltamispäivään mennessä.²

2. Korkojen tai vaihtokurssien muutoksia voidaan soveltaa välittömästi ilmoittamatta edellyttäen, että tällaisesta oikeudesta on sovittu puitesopimuksessa ja että muutokset perustuvat viitekorkoon tai -kursseihin, joista on sovittu 31 artiklan 3 kohdan b ja c alakohdan mukaisesti. Maksupalvelunkäyttäjälle on ilmoitettava koron muutoksesta heti kun mahdollista samalla tavoin kuin on säädetty 30 artiklan 1 kohdassa, elleivät osapuolet ole sopineet, että tiedot toimitetaan tai asetetaan saataville tietyin määraajoin tai tavoin.³ Korkojen tai vaihtokurssien muutoksia, jotka ovat edullisempia maksupalvelunkäyttäjille, voidaan kuitenkin soveltaa ilmoittamatta.
3. Maksutapahtumissa käytettyjen korkojen tai vaihtokurssien muutokset toteutetaan tai lasketaan neutraalilla ja muita maksupalvelunkäyttäjiä syrjimättömällä tavalla.⁴

¹ Vastaa ECON 178:ää.
Kysymystä siitä, miten muutoksia koskeva tiedottaminen voidaan järjestää esimerkiksi ennaltamaksettujen SIM-korttien osalta, voitaisiin käsitellä mikromaksuja koskevassa erityisessä artiklassa.

² Vastaa ECON 178:aa ja 179:ää.

³ Vastaa sisällöltään ECON 180:tä ja 181:tä.

⁴ Kuten ECON 182.

34 artikla
Sopimuksen irtisanominen¹

1. Maksupalvelunkäyttäjä voi irtisanoa puitesopimuksen milloin tahansa, elleivät osapuolet ole sopineet irtisanomisajasta. Irtisanomisaika saa olla enintään kuukauden.²

(...)

- 1a. Yli kahdeksitoista kuukaudeksi tehdyn tai toistaiseksi voimassa olevan puitesopimuksen irtisanomisesta ei saa aiheutua kuluja maksupalvelunkäyttäjälle kahdentoista kuukauden jälkeen. Muutoin sopimuksen irtisanomisesta aiheutuvien kulujen on oltava kohtuulliset ja kustannuksiin nähden oikeasuhteiset.³
- 1b. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi irtisanoa toistaiseksi voimassa olevan puitesopimuksen soveltaen vähintään kahden kuukauden irtisanomisaikaa samalla tavoin kuin on säädetty 30 artiklan 1 kohdassa.
2. Maksupalveluista säännöllisesti veloittavat kulut suhteutetaan ainoastaan sopimuksen irtisanomista edeltävään aikaan. Jos kuluja maksetaan ennakolta, ne on maksettava takaisin suhteellisesti sopimuksen irtisanomisen jälkeiseltä ajalta.
- 2a. Tämän artiklan säännökset eivät vaikuta jäsenvaltioiden lakeihin ja säännöksiin, jotka koskevat osapuolen oikeuksia julistaa puitesopimus mitättömäksi tai pätemättömäksi.
3. Jäsenvaltiot voivat antaa suotuisampia säännöksiä maksupalvelunkäyttäjien osalta.

¹ Ks. johdanto-osan 19 kappale.

² Vastaa sisällöltään ECON 183:a ja 187:ää.

³ Kuten ECON 184.

35 artikla

Ennen yksittäisen maksutapahtuman toteuttamista annettavat tiedot

Jos on kyseessä puitesopimukseen perustuva maksajan toteuttama yksittäinen maksutapahtuma, maksupalveluntarjoajan on maksajan pyynnöstä annettava kyseisen maksutapahtuman osalta täsmällinen tieto toteuttamisen enimmäisajasta sekä kuluista, jotka maksajan on suoritettava, sekä tarvittaessa kulujen summien erittely (...).¹

(...)²

36 artikla

Maksajalle annettavat tiedot yksittäisistä maksutapahtumista

1. Maksajan maksupalveluntarjoajan on sen jälkeen kun yksittäisen maksutapahtuman summa on veloitettu maksajan tililtä tai, jos maksaja ei käytä maksutiliä maksutoimeksiannon vastaanotettuaan, ilmoitettava maksajalle, samalla tavoin kuin on säädetty 30 artiklan 1 kohdassa, seuraavat tiedot:
 - a) viite, jonka avulla maksajan on mahdollista yksilöidä kukin maksutapahtuma, ja tarvittaessa maksunsaajaa koskevat tiedot;³
 - b) maksutapahtuman summa valuutassa, jossa maksajan maksutiliä veloitetaan tai valuutassa, jota käytetään maksutoimeksiannossa⁴;
 - c) tarvittaessa maksutapahtumaa koskevien (...) kulujen summa (...) ja (...) niiden erittely, tai korkojen summa, joka maksajan on suoritettava.⁵

¹ Kulujen erittelystä on sovittu EP:n kanssa, mutta sanamuotoa on tarkistettava.

² Poistettu, kuten myös ECON 189:ssä ehdotetaan.

³ ECON 192, katso 27 artiklan alaviite.

⁴ Katso 27 artiklan alaviite.

⁵ Kulujen erittelystä on sovittu EP:n kanssa, mutta sanamuotoa on tarkistettava.

- d) tarvittaessa maksunsaajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi ja maksutapahtuman summa tämän valuutanvaihdon jälkeen;¹
 - e) tililtäoton arvopäivä tai maksumääräyksen vastaanottopäivä.²
2. Puitesopimukseen voi sisältyä ehto, jonka mukaan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava tai asetettava saataville vähintään kerran kuukaudessa ja sovitulla tavalla siten, että maksaja voi tallentaa ja jäljentää tiedot uudelleen muuttumattomina. Osapuolet voivat sopia kuluista puitesopimuksessa, jos tiedot on määrä antaa kirjallisina.
3. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaatia, (...) että maksupalveluntarjoaja antaa tiedot kirjallisina kerran kuukaudessa ilman kuluja. (...) ³

37 artikla

Maksunsaajalle annettavat tiedot yksittäisistä maksutapahtumista

1. Maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on yksittäisen maksutapahtuman toteuttamisen jälkeen annettava maksunsaajalle, samalla tavoin kuin 30 artiklan 1 kohdassa mainitaan, seuraavat tiedot:
- a) viite, jonka avulla maksunsaajan on mahdollista yksilöidä maksutapahtuma, ja tarvittaessa maksajaa koskevat tiedot sekä maksutapahtuman yhteydessä siirretyt tiedot;⁴
 - b) poistettu

¹ ECON 194.
² Ks. 27 artikla.
³ Ks. 78 artiklan uusi 1 a kohta.
⁴ Vastaa ECON 199:ää.

- c) summa, jonka maksaja on siirtänyt maksutapahtuman yhteydessä, valuutassa, jossa maksunsaajan tiliä hyvitetään¹;
 - d) tarvittaessa maksutapahtumaa koskevien (...) kulujen summa (...) ja (...) niiden erittely, tai korkojen summa, joka maksajan on suoritettava,²
 - e) tarvittaessa maksunsaajan maksupalveluntarjoajan maksutapahtumassa käyttämä vaihtokurssi, ja maksutapahtuman summa ennen tätä valuutanvaihtoa;
 - f) tilillepanon arvopäivä.
2. Puitesopimukseen voi sisältyä ehto, jonka mukaan 1 kohdassa tarkoitetut tiedot on annettava tai asetettava saataville vähintään kerran kuukaudessa säännöllisesti ja sovitulla tavalla siten, että maksunsaaja voi tallentaja jäljentää tiedot uudelleen muuttumattomina. Osapuolet voivat sopia kuluista puitesopimuksessa, jos tiedot on määrä antaa kirjallisina.
3. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin vaatia, (...) että maksupalveluntarjoaja antaa tiedot kirjallisina kerran kuukaudessa ilman kuluja. (...) ³

38 artikla

Mikromaksut

Poistettu⁴

¹ Katso 27 artiklan alaviite.

² Kulujen erittelystä on sovittu EP:n kanssa, mutta sanamuotoa on tarkistettava.

³ Ks. 78 artiklan uusi 1 a kohta.

⁴ Korvataan 23 f artiklalla.

3 luku

Yhteiset säännökset

39 artikla

Maksutapahtuman valuutta ja valuuttayksikön muuntaminen

1. Maksut on toteutettava valuuttana, josta osapuolet ovat sopineet.
2. Jos valuutan muuntamispalvelua tarjotaan ennen maksutapahtuman käynnistämistä ja jos kyseistä valuutan muuntamispalvelua tarjotaan myyntipaikassa tai tarjoaja on maksunsaaja, osapuolen, joka tarjoaa valuutan muuntamispalvelua maksajalle, on ilmoitettava tälle kaikki kulut sekä maksun muuntamisessa käytettävä kurssi^{1 2}.

Maksajalta on saatava suostumus siihen, että valuutan muuntamispalvelu suoritetaan tällä tavoin.

40 artikla

Tiedot lisäkuluista tai alennuksista

1. Jos maksunsaaja pyytää maksua tai tarjoaa alennusta tietyn maksuvälineen käytöstä, maksunsaajan on ilmoitettava maksajalle asiasta ennen maksutapahtuman käynnistämistä.³
2. Jos maksupalveluntarjoaja tai kolmas osapuoli pyytää maksua tietyn maksuvälineen käytöstä, maksupalveluntarjoajan tai kolmannen osapuolen on ilmoitettava maksupalvelunkäyttäjälle asiasta ennen maksutapahtuman käynnistämistä.

¹ Maksajalle olisi ilmoitettava todellinen kurssi.

² Kuten ECON 207.

³ Viimeisessä virkkeessä ollut säännös on siirretty 40 c artiklan 3 kohtaan.

IV OSASTO
Oikeudet ja velvollisuudet,
jotka liittyvät maksupalvelujen tarjoamiseen ja käyttöön

-1 luku
Yhteiset säännökset

40 b artikla

Soveltamisala

1. Jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja, osapuolet voivat sopia, että 40 c artiklan 1 kohtaa, 41 artiklan 3 kohtaa sekä 48, 50, 52, 53 ja 56 artiklaa ei sovelleta kokonaisuudessaan tai osittain. Osapuolet voivat myös sopia muusta kuin 47 a artiklassa säädetystä määräajasta.
- 1a. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 75 artiklaa ei sovelleta, jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja.
2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että tämän osaston säännöksiä sovelletaan mikroyrityksiin samalla tavoin kuin kuluttajiin. (...) ¹

40 c artikla

Veloitettavat kulut

1. Maksupalveluntarjoaja ei saa veloittaa maksupalvelunkäyttäjältä kuluja tässä osastossa tarkoitettujen ilmoitusvelvoitteiden noudattamisesta tai oikaisu- ja varotoimenpiteistä, ellei 55 artiklan 1 kohdassa, 56 artiklan 3 kohdassa tai 66 artiklan 2 kohdassa toisin mainita. Maksupalvelunkäyttäjän ja maksupalveluntarjoajan on sovittava kuluista, joiden on oltava asianmukaiset ja maksupalveluntarjoajan todellisiin kustannuksiin nähden oikeasuhteiset.

¹ Ks. 78 artiklan uusi 1 a kohta.

2. Jos maksutapahtumaan ei sisälly valuutanvaihtoa, jäsenvaltioiden on edellytettävä, että sekä maksunsaaja että maksaja maksavat kukin oman maksupalveluntarjoajansa veloittamat kulut.¹

(...)

- 3a. Maksupalveluntarjoaja ei saa estää maksunsaajaa pyytämästä maksajalta maksua tai tarjoamasta alennusta tietyn maksuvälineen käytöstä. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin, (...) jos pankkikortit muodostavat olennaisen osan maksumarkkinoita, kieltää veloittamasta pankkikorteista kuluja tai rajoittaa niitä.²

[40 d artikla (uusi)]

Mikromaksuvälineitä ja sähköistä rahaa koskeva poikkeus

1. Niiden maksuvälineiden osalta, jotka puitesopimuksen mukaan liittyvät pelkästään yksittäisiin maksutapahtumiin, joiden arvo on enintään 30 euroa, tai joihin tallennettujen varojen määrä ei koskaan ylitä 150 euroa, voidaan sopia seuraavaa:
- a) 46 artiklan 1 kohdan b alakohtaa, 47 artiklan 1 kohdan c ja ca alakohtaa sekä 50 artiklan 3 ja 4 kohtaa ei sovelleta, jos maksuvälinettä ei voida jäädyyttää tai jos sen käytön jatkamista ei voida estää;
 - b) 48 ja 49 artiklaa sekä 50 artiklan 1 ja 2 kohtaa ei sovelleta, jos maksuvälinettä käytetään nimettömästi;
 - c) 55 artiklan 1 kohdasta poiketen maksupalveluntarjoajaa ei velvoiteta ilmoittamaan maksupalvelunkäyttäjälle maksutoimeksiannosta kieltäytymisestä, jos toteuttamatta jättäminen ilmenee asiayhteydestä;
 - d) 60 ja 62 artiklasta poiketen sovelletaan muita toteuttamisaikoja.

¹ Ks. johdanto-osan 26 kappale.

² ECON 208. EP:n pyytämä lisäys, josta on keskusteltava.

2. Edellä olevaa 1 kohtaa sovelletaan myös direktiivin 2000/46/EY 1 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettuun sähköiseen rahaan.
3. Jäsenvaltiot tai niiden toimivaltaiset viranomaiset voivat puhtaasti kotimaisten maksutapahtumien osalta kaksinkertaistaa 1 kohdassa mainitut summat.
4. Jos jäsenvaltio käyttää hyväkseen 3 artiklassa säädettyä poikkeusta, sen on annettava komissiolle tieto asiasta 85 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyyn ajankohtaan mennessä ja myöhemmistä muutoksista välittömästi. Jäsenvaltion on kyseisessä ilmoituksessa ilmoitettava sovelletut ylärajat sekä ne maksuvälineet, joihin ylärajoja sovelletaan. Lisäksi jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle vuosittain kyseisillä maksuvälineillä toteutettujen maksutapahtumien arvo. Komissio antaa vastaavasti 77 artiklassa tarkoitettulle maksukomitealle vuosikertomuksen poikkeuksen käytöstä.]

1 luku

Maksutapahtumien hyväksyminen

41 artikla

Suostumus ja suostumuksen peruuttaminen

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksutapahtumaa pidetään luvallisen ainoastaan, jos maksaja on antanut suostumuksensa maksutoimeksiantoon.¹ Maksaja voi hyväksyä maksutapahtuman ennen maksutapahtuman toteuttamista tai sen jälkeen, jos maksaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa ovat niin sopineet.²
2. Maksutapahtumaa tai useita maksutapahtumia koskeva suostumus on annettava muodossa, josta maksaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa ovat sopineet.³

Jos tällaista suostumusta ei ole annettu, maksutapahtumaa on pidettävä luvattomana.

¹ ECON 213.
² ECON 216.
³ Kuten ECON 214.

3. Maksaja voi milloin tahansa peruuttaa suostumuksensa, kuitenkin 56 artiklassa tarkoitettuun peruuttamattomuusajankohtaan mennessä. Useita maksutapahtumia koskeva suostumus voidaan peruuttaa siten, että tulevia maksutapahtumia pidetään luvattomina.
4. Maksajan ja hänen maksupalveluntarjoajansa on sovittava menetelmästä, jolla suostumus välitetään.

42 artikla

Suostumuksen välittäminen

Poistettu.

43 artikla

Maksuvälineen käyttörajat

1. Jos suostumuksen välittämiseen käytetään erityistä maksuvälinettä, maksaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa voivat sopia maksupalvelujen käyttörajoista.
2. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi pidättää itsellään oikeuden estää maksuvälineen käyttö objektiivisesti perustelluista syistä, jotka liittyvät maksuvälineen turvallisuuteen, maksuvälineen luvaton tai petollista käyttöä koskevaan epäilyyn tai maksuvälineen, johon on liitetty luottolimiitti, osalta huomattavasti kohonneeseen riskiin siitä, että maksaja ei kykene täyttämään maksuvelvoitettaan.¹

¹ EP haluaa poistaa maksajan vastuuta koskevan osan tästä direktiivistä. Ehdotetun kulutusluottodirektiivin soveltamisala ei kuitenkaan kata kokonaan maksupalveluja, joihin on liitetty luottolimiitti.

3. Tällöin maksupalveluntarjoajan on ilmoitettava maksajalle sovitulla tavalla maksuvälineen käytön estämisestä ja sen syitä mahdollisuuksien mukaan ennen maksuvälineen käytön estämistä ja viimeistään välittömästi sen jälkeen, ellei tällainen tieto vaaranna objektiivisesti perusteltuja turvallisuussyitä tai ole muussa asiaankuuluvassa yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä kielletty.¹
4. Maksupalveluntarjoajan on vapautettava maksuvälineen käyttö tai korvattava maksuväline uudella maksuvälineellä sen jälkeen kun ei ole enää syytä estää maksuvälineen käyttöä.

44 artikla

Tietojen säilyttäminen

Poistettu

45 artikla

Luvattomat maksutapahtumat ja suostumuksen peruuttaminen

Poistettu²

46 artikla

Maksuvälineitä koskevat maksupalvelunkäyttäjän velvollisuudet

1. Maksuvälineen käyttöön oikeutetun maksupalvelunkäyttäjän velvollisuus on:³
- a) käyttää maksuvälinettä sen myöntämistä ja käyttöä koskevia ehtoja noudattaen;

¹ 2 ja 3 kohta vastaavat ajatukseltaan ECON 223:n ajatusta. ECON 224; ks. 47 artiklan c a alakohta ja kulujen (tai niiden veloittamatta jättämisen) osalta 40 c artikla.

² Ks. 47 a artikla ja 41 artiklan 3 kohta.

³ Kuten ECON 228 pienin muutoksin.

- b) saatuaan tietää maksuvälineen katoamisesta, varkaudesta tai joutumisesta väärin käsiin taikka sen luvattomasta käytöstä ilmoittaa maksupalveluntarjoajalle tai tämän ilmoittamalle taholle asiasta viipymättä.

2. Maksupalvelunkäyttäjän on a alakohdassa sovellettaessa heti maksuvälineen saatuaan erityisesti toteutettava kaikki kohtuulliset toimet huolehtiakseen maksuvälineen yksilöllistettyjen turvatekijöiden säilymisestä.¹

47 artikla

Maksuvälineitä koskevat maksupalveluntarjoajan velvollisuudet

Maksuvälineen myöntävän maksupalveluntarjoajan velvollisuus on:²

- a) varmistaa, että muut kuin maksuvälineen käyttöön oikeutettu maksupalvelunkäyttäjä eivät pääse maksuvälineen yksilöllistettyihin turvatekijöihin käsiksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 46 artiklassa tarkoitettuja maksupalvelunkäyttäjän velvollisuuksia;³
- b) oltava lähettämättä sellaista maksuvälinettä, jota ei ole tilattu, ellei ole kyse siitä, että on korvattava maksupalvelunkäyttäjälle jo annettu maksuväline;
- c) varmistaa, että maksupalvelunkäyttäjällä on aina käytettävissään asianmukaiset keinot tehdä 46 kohdan b alakohdan mukainen ilmoitus tai pyytää maksuvälineen käytön vapauttamista 43 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Maksupalveluntarjoajan on pyynnöstä annettava maksupalvelunkäyttäjälle keinot osoittaa 18 kuukauden ajan ilmoituksesta tehneensä kyseisen ilmoituksen.
- c a) estää maksuvälineen käyttö sen jälkeen, kun 46 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitettu ilmoitus on tehty.⁴
- 2a. Maksupalveluntarjoajan on kannettava maksuvälineen lähettämisestä maksajalle tai maksuvälineen yksilöllistettyjen turvatekijöiden lähettämisestä aiheutuva riski.⁵

¹ Kuten ECON 231.

² Kuten ECON 232.

³ Kuten ECON 233.

⁴ Kuten ECON 235, vaikka eri artiklassa.

⁵ ECON 236.

47 a artikla

Luvattomia tai väärää maksutapahtumia koskevat ilmoitukset

Maksupalvelunkäyttäjän on saatava oikaisu vain siinä tapauksessa, että hän ilmoittaa maksupalveluntarjoajalleen havainneensa luvattomia tai väärää maksutapahtumia viipymättä tai viimeistään 18 kuukauden kuluessa veloituspäivästä, ellei maksupalveluntarjoaja ole tarvittaessa antanut tietoja tai asettanut niitä saataville III osaston mukaisesti.

48 artikla

Maksutapahtumien todentamista ja toteuttamista koskevat todisteet¹

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava, että maksupalvelunkäyttäjän kiistäessä hyväksyneensä toteutuneen maksutapahtuman tai väittäessä, ettei maksutapahtuma ollut oikein toteutettu, maksajan maksupalveluntarjoajan on todistettava, että maksutapahtuma oli todennettu,² oikein tallennettu ja tilitetty eikä siihen vaikuttanut tekninen vika tai muu häiriö.

(...)

3. Jos maksupalvelunkäyttäjä kiistää hyväksyneensä toteutuneen maksutapahtuman, se että maksupalveluntarjoaja on kirjannut maksuvälineen käytön, ei välttämättä sinänsä riitä osoittamaan, että maksaja olisi hyväksynyt maksutapahtuman tai että maksaja olisi toiminut petollisesti tai laiminlyönyt tarkoituksellisesti tai vakavasti yhtä tai useampaa 46 artiklassa tarkoitettua velvollisuuttaan.

¹ ECON 237.

² Ks. muutetut määritelmät, 4 artiklan 13 ja 17 kohta.

49 artikla

Palveluntarjoajan vastuu luvattomista maksutapahtumista

1. Jäsenvaltioiden on 47 a artiklaa rajoittamatta varmistettava, että jos maksutapahtuma on toteutettu luvattomasti, maksajan maksupalveluntarjoaja palauttaa maksajalle kyseisen maksutapahtuman summan välittömästi ja tarvittaessa palauttaa veloitetulle maksutilille määrän, joka tilillä olisi ollut, ellei luvaton maksutapahtuma olisi toteutunut.¹
2. Mahdollinen muu rahallinen korvaus voidaan määrittää maksajan ja hänen maksupalveluntarjoajansa väliseen sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.

50 artikla

Maksajan vastuu maksuvälineen luvattomasta käytöstä

1. Poiketen siitä, mitä 49 artiklassa säädetään, maksaja on enintään 150 euroon saakka vastuussa kaikkiin luvattomiin maksutapahtumiin liittyvistä tappioista, jotka aiheutuvat kadonneen tai varastetun maksuvälineen käytöstä tai, ellei maksaja ole kyennyt huolehtimaan yksilöllisten turvatekijöiden säilymisestä, maksuvälineen joutumisesta väriin käsiin.

(...)
2. Maksajan on vastattava kaikista tappioista, jotka aiheutuvat luvattomista maksutapahtumista, jos hän on ne aiheuttanut toimimalla petollisesti tai laiminlyömällä vakavasti tai tarkoituksellisesti yhtä tai useampaa 46 artiklassa tarkoitettua velvollisuuttaan. Tällaisissa tapauksissa ei sovelleta 1 kohdassa mainittua enimmäissummaa.
- 2a. Jäsenvaltiot voivat tapauksissa, joissa maksaja ei ole toiminut petollisesti tai (...) laiminlyönyt tarkoituksellisesti 46 artiklan mukaisia velvollisuuksiaan, vähentää 1 ja 2 kohdassa tarkoitettua vastuuta ottaen huomioon erityisesti maksuvälineen yksilöllistetyt turvatekijät ja olosuhteet, joissa maksuväline katosi, varastettiin tai joutui väriin käsiin.

¹ Osittain kuten ECON 239; ks. yleinen säännös, 40 c artikla.

3. Maksaja ei ole vastuussa rahallisista tappioista, joita kadonneen, varastetun tai väärin käsiin joutuneen maksuvälineen käytöstä aiheutuu sen jälkeen, kun hän on täyttänyt 46 artiklan 1 kohdan b alakohdassa tarkoitetun velvoitteensa, ellei hän ole toiminut petollisesti.
4. Jos maksupalveluntarjoaja ei anna käytettäväksi asianmukaisia keinoja tehdä milloin tahansa ilmoitus kadonneesta, varastetusta tai väärin käsiin joutuneesta maksuvälineestä, kuten 47 artiklan ensimmäisen kohdan c alakohdassa edellytetään, maksaja ei ole vastuussa rahallisista tappioista, jotka aiheutuvat kyseisen maksuvälineen käytöstä, ellei hän ole toiminut petollisesti.

(...)

51 artikla

Sähköinen raha

1. poistettu¹
2. Poistettu.²

52 artikla

Maksunsaajan käynnistämien tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyjen maksutapahtumien palautukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajalla on oikeus saada maksunsaajan käynnistämän tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyn, jo toteutuneen luvallisen maksutapahtuman summa takaisin maksupalveluntarjoajaltaan, jos seuraavat ehdot täyttyvät:
 - a) hyväksynnässä ei ilmoitettu maksutapahtuman täsmällistä summaa hyväksynnän antamisajankohtana; ja

¹ Poistettu kuten ECON 244.

² Poistetaan 51 artiklan 2 kohta. Kysymystä sähköisestä rahasta käsitellään yhdessä mikromaksujen kanssa uudessa 40 d artiklassa.

- b) maksaja ei pidä maksutapahtuman summaa kohtuullisena ottaen huomioon tämän aikaisemmat kulutusmallit, puitesopimuksen ehdot ja tapaukseen liittyvät seikat.¹

Palautus koskee toteutuneen maksutapahtuman koko summaa (...).

2. Maksaja ei kuitenkaan voi b alakohdan osalta vedota valuuttakurssisyihin, jos on sovellettu maksajan maksupalveluntarjoajan kanssa 26 artiklan 1 kohdan c a alakohdan tai 31 artiklan 3 kohdan b alakohdan mukaisesti sovittua viitekurssia.
3. Maksajan ja hänen maksupalveluntarjoajansa välisessä puitesopimuksessa voidaan sopia, että maksajalla ei ole palautusoikeutta, jos maksaja on antanut suostumuksensa maksutoimeksiantoon suoraan maksupalveluntarjoajalleen ja jos maksupalveluntarjoaja tai maksunsaaja antaa maksajalle tai asettaa hänen saatavilleen tulevaa maksutapahtumaa koskevan ilmoituksen sovitulla tavalla vähintään neljä viikkoa ennen maksupäivää.

53 artikla

Maksunsaajan käynnistämien tai maksunsaajan välityksellä käynnistettyjen maksutapahtumien palautuspyynnöt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksaja voi pyytää 52 artiklassa tarkoitettua palautusta maksunsaajan käynnistämästä tai maksunsaajan välityksellä käynnistetystä luvallisesta maksutapahtumasta kahdeksan viikon kuluessa siitä, kun varat on veloitettu, ellei maksupalveluntarjoaja ole 36 artiklan mukaisesti antanut tai asettanut saataville neljän viikon kuluessa tietoa kyseisestä maksutapahtumasta. Maksajan on maksupalveluntarjoajan pyynnöstä annettava 52 artiklassa säädettyihin ehtoihin liittyvät tosiseikat.
2. Maksupalveluntarjoajan on palautuspyynnön saatuaan kymmenen työpäivän kuluessa joko palautettava maksutapahtuman koko summa tai esitettävä perustelut palautuksen epäämiselle sekä mainittava elin, jonka puoleen maksaja voi 72–75 artiklan mukaisesti asiassa kääntyä, jos se ei hyväksy esitettyjä perusteluja.

¹ EP haluaisi vaatimusten olevan objektiivisempia, mikä voitaisiin saavuttaa poistamalla virkkeen loppuosa, joka alkaa ilmaisulla "ottaen huomioon".

2 luku

Maksutapahtuman toteuttaminen

1 JAKSO

MAKSUTOIMEKSIANNOT JA SIIRRETTÄVÄT SUMMAT

54 artikla

Maksutoimeksiantojen vastaanotto¹

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksutoimeksianto katsotaan vastaanotetuksi sillä hetkellä, kun maksajan maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut maksajan käynnistämän maksutoimeksiannon tai maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut maksunsaajan käynnistämän tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyn maksutoimeksiannon tai kun kyseisellä maksupalveluntarjoajalla on ollut mahdollisuus vastaanottaa maksutoimeksianto työpäivän aikana. Maksupalveluntarjoaja voi vahvistaa työpäivän päätteeksi määräajan, jonka jälkeen vastaanotetut maksutoimeksiannot katsotaan vastaanotetuiksi seuraavana työpäivänä.
2. Jos maksutoimeksiannon käynnistävä maksupalvelunkäyttäjä ja hänen maksupalveluntarjoajansa sopivat, että maksutoimeksiannon toteuttaminen aloitetaan tietyssä päivänä tai tietyn ajan päästä taikka päivänä, jona maksaja on asettanut varat maksupalvelunkäyttäjän saataville, 60 artiklassa tarkoitettuna vastaanottoajankohtana pidetään sovittua päivää.

55 artikla

Maksutoimeksiantojen hylkääminen

1. Jos maksupalveluntarjoaja kieltäytyy maksutoimeksiannon toteuttamisesta, maksupalvelunkäyttäjälle on ilmoitettava hylkääminen ja, jos mahdollista, sen syyt sekä menettely, jolla oikaistaan hylkäämiseen johtaneet virheet, ellei sitä ole kielletty muussa asiaa koskevassa yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä.

¹ Ks. johdanto-osan 23a kappale.

Maksupalveluntarjoajan on lähetettävä ilmoitus tai asetettava se saataville sovitulla tavalla viipymättä ja kaikissa tapauksissa 60 artiklassa tarkoitettujen määräaikojen mukaisesti.

Puitesopimus voi sisältää ehdon, jonka mukaan maksupalveluntarjoaja voi periä maksun kyseisistä tiedoista, jos kieltäytyminen on objektiivisesti perusteltua.

2. Jos kaikki maksajan puitesopimuksessa vahvistetut ehdot täyttyvät, maksajan maksupalveluntarjoaja ei voi kieltäytyä toteuttamasta luvallista maksutoimeksiantoa riippumatta siitä, onko kyseessä maksajan käynnistämä vai maksunsaajan välityksellä käynnistetty maksutoimeksianto, ellei sitä ole kielletty muussa asiaankuuluvassa yhteisön tai kansallisessa lainsäädännössä.
3. Maksutoimeksiantoa, jonka toteuttamisesta on kieltäydytty, ei katsota vastaanotetuksi 60 ja 67 artiklaa sovellettaessa.

56 artikla

Maksutoimeksiannon peruuttamattomuus

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, ettei maksupalvelunkäyttäjä voi peruuttaa maksutoimeksiantoa vastaanottoajankohdan jälkeen, ellei tässä artiklassa toisin säädetä.
 - 1a. Jos maksutapahtuma on maksunsaajan käynnistämä tai tämän välityksellä käynnistetty, maksaja ei voi peruuttaa maksutoimeksiantoa (...) sen jälkeen, kun maksutoimeksianto tai hänen sitä koskeva suostumuksensa on toimitettu maksunsaajalle.
 - 1b. Suoraveloituksen osalta maksaja voi kuitenkin peruuttaa maksutoimeksiannon viimeistään sovittua varojen veloittamispäivää edeltävänä työpäivänä.
2. Maksupalvelunkäyttäjä voi 54 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa tapauksessa peruuttaa maksutoimeksiannon viimeistään sovittua päivää edeltävänä työpäivänä.
3. Edellä olevissa kohdissa säädettyjen määräaikojen jälkeen maksutoimeksianto voidaan peruuttaa vain maksupalvelunkäyttäjän ja hänen maksupalveluntarjoajansa välisellä sopimuksella. 1 a ja 1 b kohdassa tarkoitettussa tapauksessa tarvitaan myös maksunsaajan suostumus. Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi periä maksun peruuttamisesta.

56 a artikla

Maksupalveluntarjoajien maksama palautus kolmansien osapuolten riita-asioissa

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että 56 artiklassa tarkoitettu maksutoimeksiannon peruuttamattomuus ei vaikuta maksupalveluntarjoajan maksajan puitesopimukseen tai kansallisiin lakeihin, asetuksiin tai hallinnollisiin määräyksiin tai suuntaviivoihin perustuvaan oikeuteen tai velvollisuuteen palauttaa maksajalle toteutuneen maksutapahtuman summa, jos maksaja ja tavarat ja palvelut toimittanut kolmas osapuoli ovat riitautuneet keskenään. Tällaista palautusta pidetään uutena maksutapahtumana.

57 artikla

Poistettu.

58 artikla

Siirrettävät ja vastaanotettavat summat

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksajan maksupalveluntarjoajaa, maksunsaajan maksupalveluntarjoajaa ja maksupalveluntarjoajien välittäjiä siirtämään (...) maksutapahtuman summa täysimääräisenä (...) ja olemaan vähentämättä siirretystä summasta kuluja. (...)
2. Maksunsaaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa voivat kuitenkin sopia, että maksupalveluntarjoaja vähentää siirrettävästä summasta omat kulunsa ennen kuin se hyvitetään maksunsaajalle. Tällöin maksutapahtuman koko summa ja kulut on erotettava toisistaan maksunsaajalle annettavissa tiedoissa.
3. Jos siirretystä summasta vähennetään muita kuin 2 kohdassa tarkoitettuja kuluja, maksajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että maksunsaaja vastaanottaa maksajan käynnistämän maksutapahtuman summan täysimääräisenä. Jos maksutoimeksiannon on käynnistänyt maksunsaaja tai se on käynnistetty hänen välityksellään, maksunsaajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että maksunsaaja vastaanottaa maksutapahtuman summan täysimääräisenä.

2 JAKSO

TOTEUTTAMISAIKA JA ARVOPÄIVÄ

59 artikla

Soveltamisala

¹ (....)

2. Tätä jaksoa sovelletaan:

- a) euromääräisiin maksutapahtumiin;
- b) asianomaisen jäsenvaltion valuutan määräisiin kansallisiin maksutapahtumiin;
- c) jos valuuttayksikkö on muunnettava, niihin maksutapahtumiin, joihin sisältyy vain euron ja euroalueen ulkopuolisen jäsenvaltion valuuttayksikön muuntaminen edellyttäen, että valuutan muuntamisen suorittanut maksupalveluntarjoaja sijaitsee kyseisessä euroalueen ulkopuolisessa jäsenvaltiossa.

3. Tätä jaksoa sovelletaan myös muihin maksutapahtumiin, elleivät maksupalvelunkäyttäjä ja hänen maksupalveluntarjoajansa ole toisin sopineet.

60 artikla

Maksutilille toteutettavat maksutapahtumat

1. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksajan maksupalveluntarjoajaa varmistamaan maksajan käynnistämän maksutapahtuman osalta, että 54 artiklassa tarkoitetun vastaanottoajankohdan jälkeen maksunsaajan maksupalveluntarjoaja vastaanottaa maksutapahtuman summan viimeistään seuraavan työpäivän päättymiseen mennessä. Maksaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa voivat tammikuun 1 päivään 2012 saakka sopia enintään kolmen päivän ajasta. Kyseisiä määräaikoja voidaan jatkaa yhdellä työpäivällä paperimuodossa käynnistettyjen maksutapahtumien osalta.

¹ ECON 209, poistettu soveltamisalan supistamisen vuoksi.

1-a. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksunsaajan maksupalveluntarjoajaa hyvittämään maksutapahtuman summa maksunsaajan maksutilille välittömästi sen jälkeen, kun maksupalveluntarjoaja on vastaanottanut varat. Jos kuitenkin maksutoimeksiannon on käynnistänyt maksaja, hänen maksupalveluntarjoajansa on varmistettava, että maksunsaaja saa maksutapahtuman summan 1 kohdassa tarkoitetun ajan kuluessa.

1a. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksunsaajan maksupalveluntarjoajaa varmistamaan maksunsaajan käynnistämän tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyn maksutapahtuman osalta, että maksutapahtuman summa hyvitetään 54 artiklassa tarkoitetun vastaanottoajankohdan jälkeen maksunsaajan maksutilille viimeistään sekä maksunsaajan että maksajan maksupalveluntarjoajan seuraavan työpäivän päättymiseen mennessä. Maksunsaaja ja hänen maksupalveluntarjoajansa voivat sopia pidemmästä ajasta, joka saa suoraveloituksen osalta olla enintään kolme työpäivää vastaanottopäivän jälkeen. Kyseisiä määräaikoja voidaan jatkaa yhdellä työpäivällä paperimuodossa käynnistettyjen maksutapahtumien osalta.

61 artikla

Poistettu.

62 artikla

Maksunsaajalla ei ole maksupalveluntarjoajan ylläpitämää maksutiliä

Jos maksunsaajalla ei ole maksupalveluntarjoajan ylläpitämää maksutiliä, varat maksunsaajaa varten vastaanottaneen maksupalveluntarjoajan on asetettava ne maksunsaajan saataville 60 artiklassa määritetyn ajanjakson kuluessa.

63 artikla

Käteistalletukset maksutilille

1. Jos kuluttaja tekee maksupalveluntarjoajan maksutilille käteistalletuksen kyseisen maksutilin valuutan määräisenä, maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että summa hyvitetään tilille ja sen arvopäivä määritetään välittömästi varojen vastaanottoajankohdan (...) jälkeen. Jos maksupalvelunkäyttäjä ei ole kuluttaja, summa hyvitetään maksunsaajan maksutilille ja sen arvopäivä määritetään viimeistään varojen vastaanottamista seuraavana työpäivänä.
2. Maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että varat ovat maksunsaajan käytettävissä silloin, kun ne on hyvitetty tämän maksutilille.

64 artikla

Kotimaan maksutapahtumat

Jäsenvaltiot voivat säätää puhtaasti kotimaisten maksutapahtumien toteuttamiselle tässä jaksossa säädettyä lyhyemmän enimmäiskeston.

64 a artikla

Arvopäivä ja varojen oleminen käytettävissä

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksunsaajan maksutilille panon arvopäivä on päivä, jona maksutapahtuman summa hyvitetään maksunsaajan maksutilille.

Maksajan maksupalveluntarjoajan on varmistettava, että varat ovat maksunsaajan käytettävissä silloin, kun ne on hyvitetty tämän maksutilille.¹

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksajan maksutililtä oton arvopäivä on aikaisintaan päivä, jona maksutapahtuman summa veloitetaan kyseiseltä maksutililtä.

¹ Osittain kuten ECON 259. Vastaa 63 artiklan tekstiä.

3 JAKSO

KORVAUSVASTUU

65 artikla

Arvopäivä

Poistettu.

66 artikla

Väärät yksilölliset tunnisteet

1. Jos maksutoimeksianto toteutetaan yksilöllisen tunnisteiden mukaisesti, maksutoimeksianto katsotaan toteutetuksi kyseisessä yksilöllisessä tunnisteessa määritetyn maksunsaajan osalta oikein.
2. Jos maksupalvelunkäyttäjän antama yksilöllinen tunnus on väärä, maksupalveluntarjoaja ei ole 67 artiklan mukaisessa vastuussa maksutapahtuman jäämisestä toteutumatta tai puutteellisesta toteutumisesta.

Maksajan maksupalveluntarjoajan on kuitenkin toteutettava kohtuulliset toimet saadakseen maksutapahtumaan liittyvät varat takaisin.

Jos puitesopimuksessa on niin sovittu, maksupalveluntarjoaja voi periä maksupalvelunkäyttäjältä maksun varojen takaisin perimisestä.

3. Jos maksupalvelunkäyttäjä antaa 26 artiklan 1 kohdan a alakohdassa tai 31 artiklan 2 kohdan b alakohdassa edellytettyjen tietojen lisäksi muita tietoja, maksupalveluntarjoaja on vastuussa maksutapahtumien toteuttamisesta ainoastaan maksupalvelunkäyttäjän antaman yksilöllisen tunnisteiden mukaisesti.

4. Jäsenvaltioiden on vaadittava maksajan maksupalveluntarjoajaa järjestämään, ottaen huomioon maksupalvelun ominaispiirteet ja tekniset rajoitukset, asianmukaiset keinot, joilla voidaan mahdollisuuksien mukaan tarkistaa, että yksilöllinen tunniste on oikea ja/tai johdonmukainen muihin maksupalveluntarjoajan 26 artiklan 1 kohdan a alakohdan tai 31 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti pyytämiin tietoihin nähden. Jos yksilöllisen tunnisteen todetaan olevan väärä tai ristiriidassa muiden pyydettyjen tietojen kanssa, maksajan maksupalveluntarjoajan on kieltäydyttävä maksutoimeksiannosta tai ilmoitettava asiasta maksajalle.

67 artikla

Toteutumatta jääneet tai puutteellisesti toteutuneet maksutapahtumat

1. (...)
- 1a. Maksajan maksupalveluntarjoaja on maksajan käynnistämän maksutoimeksiannon osalta vastuussa maksutapahtuman asianmukaisesta toteuttamisesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 47 a artiklan, 66 artiklan 2 ja 3 kohdan ja 70 artiklan soveltamista.¹ Jos maksutapahtuma (...) on toteutunut puutteellisesti, maksupalveluntarjoajan (...) on palautettava maksajalle (...) puutteellisesti toteutuneen maksutapahtuman summa viipymättä ja tarvittaessa saatettava maksutili, jolta kyseinen summa oli veloitettu, samaan tilaan, jossa se olisi ollut, ellei (...) puutteellista maksutapahtumaa olisi ollut.
- 1b. Maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on maksunsaajan käynnistämän tai maksunsaajan välityksellä käynnistetyn maksutoimeksiannon osalta vastuussa maksutapahtuman asianmukaisesta toteuttamisesta, sanotun kuitenkin rajoittamatta 47 a artiklan, 66 artiklan 2 ja 3 kohdan sekä 70 artiklan soveltamista. Jos maksutapahtuma on jäänyt toteutumatta tai toteutunut puutteellisesti, maksupalveluntarjoajan on viipymättä asetettava (...) toteutumatta jääneen tai puutteellisesti toteutuneen maksutapahtuman summa maksunsaajan käytettäväksi ja tarvittaessa hyvitetävä vastaava summa maksunsaajan maksutilille.

¹ Kuten ECON 262; ilmaisu "tiukasti" on poistettu ja tarvittavat viitteet lisätty.

- 1c. Maksajan maksupalveluntarjoaja on lisäksi maksajan käynnistämän maksutoimeksiannon osalta vastuussa kuluista ja koroista, jotka maksajalta mahdollisesti peritään sen seurauksena, että maksutapahtuma ei ole toteutunut tai se on toteutunut puutteellisesti. Maksunsaajan maksupalveluntarjoaja on maksunsaajan käynnistämän tai hänen välityksellään käynnistetyn maksutoimeksiannon osalta vastuussa kuluista ja koroista, jotka maksunsaajalta mahdollisesti peritään sen seurauksena, että maksutapahtuma ei ole toteutunut tai se on toteutunut puutteellisesti.

68 artikla

Siirrot kolmansiin maihin

Poistettu.¹

69 artikla

Muu rahallinen korvaus

Mahdollinen muu kuin tässä jaksossa säädetty rahallinen korvaus voi määräytyä maksupalvelunkäyttäjän ja hänen maksupalveluntarjoajansa väliseen sopimukseen sovellettavan lain mukaisesti.

70 artikla

Vastuun raukeaminen

Edellä olevissa 1 ja 2 luvussa säädettyä vastuuta ei sovelleta force majeure -tapauksiin eikä silloin, jos maksupalveluntarjoajaa sitovat muut kansallisessa tai yhteisön lainsäädännössä esitetyt oikeudelliset velvoitteet.

¹ Kuten ECON 267.

12 a luku

Joukkomaksuvälineet

3 luku

Tietosuoja

71 artikla
Tietosuoja

Jäsenvaltioiden on sallittava, että maksujärjestelmät ja maksupalveluntarjoajat käsittelevät henkilötietoja, kun se on välttämätöntä maksupetoksiin liittyvien rikosten torjunnan, tutkinnan ja selvittämisen varmistamiseksi. Henkilötietojen käsittelyssä on noudatettava direktiiviä 95/46/EY.

4 luku

Valitukset ja tuomioistuinten ulkopuoliset oikeussuojakeinot riitojen ratkaisemiseksi

1 JAKSO

VALITUSMENETTELYT

72 artikla
Valitukset

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luodaan menettelyt, joilla maksupalvelunkäyttäjät ja muut, joita asia koskee, kuluttajajärjestöt mukaan luettuina, voivat tehdä toimivaltaisille viranomaisille valituksia tapauksista, joissa maksupalvelunkäyttäjien väitetään rikkoneen tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettuja kansallisen lainsäädännön säännöksiä.

¹ Joukkomaksuja koskevaa lukua ei sisällytetä direktiiviin; kysymystä käsitellään 40 d artiklassa.

2. Tarvittaessa toimivaltaisen viranomaisen vastauksessa on ilmoitettava kantajalle 75 artiklan nojalla perustettujen tuomioistuinten ulkopuolisten menettelyjen olemassaolosta, sanotun kuitenkin rajoittamatta oikeutta jättää valitus tuomioistuimen käsiteltäväksi kansallisten prosessioikeuden säännösten mukaisesti.

2a. Poistettu.

73 artikla

Seuraamukset

1. Jäsenvaltioiden on säädettävä seuraamusjärjestelmästä, jota sovelletaan tämän direktiivin täytäntöönpanemiseksi annettujen kansallisten säännösten rikkomiseen ja toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet seuraamusten täytäntöönpanon varmistamiseksi. Seuraamusten on oltava tehokkaita, oikeasuhteisia ja varoittavia.
2. Jäsenvaltioiden on annettava 1 kohdassa tarkoitetut säännökset ja 74 artiklassa tarkoitetut toimivaltaiset viranomaiset komissiolle tiedoksi 85 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainittuun päivään mennessä ja niiden mahdolliset myöhemmät muutokset viipymättä.

¹74 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Jäsenvaltioiden on toteutettava tarvittavat toimet sen varmistamiseksi, että viranomaiset, joille on annettu valtuudet varmistaa, että tässä jaksossa vahvistettujen vaatimusten nojalla annettuja kansallisia säännöksiä noudatetaan, huolehtivat 72 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista valitusmenettelyistä ja 73 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista seuraamuksista.

¹ Ks. johdanto-osan 34 a kappale.

2. Jos tämän direktiivin III ja IV osaston nojalla annettuja kansallisia säännöksiä on rikottu tai niitä epäillään rikotun, 1 kohdassa tarkoitettuna toimivaltaisena viranomaisena ovat maksupalveluntarjoajan kotijäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, lukuun ottamatta (...) sijoittautumisvapauden mukaisesti toimivia sivukonttoreita ja edustajia, joiden osalta kyseisenä toimivaltaisena viranomaisena ovat vastaanottavan jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset.

2 JAKSO

TUOMIOISTUINTEN ULKOPUOLISET OIKEUSSUOJAMENETTELYT

75 artikla

Tuomioistuinten ulkopuoliset oikeussuojamenettelyt

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että tästä direktiivistä johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia koskevien maksupalvelunkäyttäjien ja maksupalveluntarjoajien välisten riitojen ratkaisemiseksi tuomioistuinten ulkopuolella perustetaan asianmukaiset ja tehokkaat tuomioistuinten ulkopuoliset valitus- ja oikeussuojamenettelyt käyttäen tarvittaessa olemassa olevia elimiä.¹
2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että kyseiset elimet tekevät aktiivista yhteistyötä rajatylittävien riitojen ratkaisemiseksi.

75 a artikla

Tilastotiedot

Poistettu.

¹ Puheenjohtajavaltio kuulee jäsenvaltioita 1 kohdasta, jonka parlamentti toivoisi vastaavan komission ehdotusta tai jota se haluaisi vahvistaa suhteessa neuvoston aikaisempaan tekstiin.

V OSASTO

Täytäntöönpanotoimenpiteet ja maksukomitea

76 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Jotta voitaisiin ottaa huomioon maksupalvelutekniikan ja -markkinoiden kehitys ja varmistaa tämän direktiivin yhdenmukainen soveltaminen, komissio voi hyväksyä 77 artiklan 2 kohdassa säädettyä menettelyä noudattaen seuraavat täytäntöönpanotoimenpiteet:
 - a) tämän direktiivin liitteessä olevan, 2–4 ja 10 artiklan mukaisen toimintoja koskevan luettelon muuttaminen;
 - b) edellä 4 artiklan 19 a alakohdassa tarkoitetun mikroyrityksen määritelmän muuttaminen suositusta 2003/361/EY koskevan muutoksen mukaisesti,¹
 - c) edellä 21 artiklan 1 kohdassa ja 50 artiklan 1 kohdassa mainittujen määrien päivittäminen inflaation ja merkittävän markkinakehityksen huomioon ottamiseksi.
2. Mitkään hyväksytyistä täytäntöönpanotoimista eivät saa muuttaa tämän direktiivin olennaisia säännöksiä.

77 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa maksukomitea, jäljempänä 'komitea', joka koostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana toimii komission edustaja.

¹ Seurausta mikroyrityksiä koskevan määritelmän lisäämisestä uudelleen tekstiin.

2. Jos tähän kohtaan viitataan muissa artikloissa, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 a ja 7 artiklaa ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artikla.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitetuksi määräajaksi vahvistetaan kolme kuukautta.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

VI OSASTO

Loppusäännökset

78 artikla

Täysi yhdenmukaistaminen

1. Jäsenvaltiot eivät saa pitää voimassa tai ottaa käyttöön muita kuin tässä direktiivissä annettuja säännöksiä, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 23 b artiklan 2 kohdan, 34 artiklan 3 kohdan, 36 artiklan 3 kohdan, 37 artiklan 3 kohdan, 40 b artiklan 2 kohdan, 40 c artiklan 3 a kohdan, 50 artiklan 2 a kohdan, 64 artiklan ja 80 artiklan soveltamista siltä osin kuin tähän direktiiviin sisältyy yhdenmukaistettuja säännöksiä.
 - 1 a. Jos jäsenvaltio soveltaa jotain edellä 1 kohdassa tarkoitetuista vaihtoehtoista, sen on ilmoitettava siitä ja muista mahdollisista myöhemmistä muutoksista komissiolle. Komissio julkistaa tiedot käyttäen www-sivustoa tai muuta tapaa, jonka avulla tietoihin on helppo tutustua.
 2. Poistettu
 3. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että maksupalveluntarjoajat eivät poikkea maksupalvelunkäyttäjien vahingoksi tämän direktiivin säännösten täytäntöönpanemiseksi annetuista tai niitä vastaavista kansallisen lainsäädännön säännöksistä, ellei tässä direktiivissä nimenomaisesti niin säädetä.

Maksupalveluntarjoajat voivat kuitenkin päättää myöntää maksupalvelunkäyttäjille edullisempia ehtoja.

79 artikla
Uudelleentarkastelu

Komissio esittää viimeistään kolmen vuoden kuluttua 85 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa määrätystä ajankohdasta Euroopan parlamentille, neuvostolle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle sekä Euroopan keskuspankille kertomuksen tämän direktiivin täytäntöönpanosta ja vaikutuksista, erityisesti:

- direktiivin soveltamisalan mahdollisesta laajentamisesta kaikissa valuutoissa oleviin maksutapahtumiin ja maksutapahtumiin, kun ainoastaan yksi maksupalveluntarjoajista sijaitsee yhteisössä,
- ¹[– maksulaitosten toimilupavaatimusten mahdollisesta vaikutuksesta maksulaitosten ja muiden palveluntarjoajien väliseen kilpailuun sekä uusien palveluntarjoajien markkinoille pääsyn esteisiin,] ja
- [– tämän direktiivin (...) 23 f ja (...) 40 d artiklan soveltamisesta ja tämän direktiivin soveltamisalan mahdollisesta tarkistamisesta (...) mikromaksuvälineiden ja sähköisen rahan osalta²,

sekä tarvittaessa sen tarkistamista koskevan ehdotuksen.

80 artikla
Siirtymäsäännös

1. Jäsenvaltioiden on annettava oikeushenkilöiden, myös direktiivissä 2006/48/EY tarkoitettujen rahoituslaitosten, jotka ovat aloittaneet tämän direktiivin mukaisen maksulaitostoiminnan ennen [*tämän direktiivin voimaantulopäivää*] voimassa olleen kansallisen lainsäädännön mukaisesti, jatkaa kyseistä toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa enintään 18 kuukautta

¹ Hakasulkeissa, koska liittyy toiminnan vakautta koskeviin vaatimuksiin ym., joita ei ole vielä ratkaistu.

² Seurausta mikromaksuvälineitä ja sähköistä rahaa koskevien uusien 23 f ja 40 d artiklan lisäämisestä.

85 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitusta päivästä ilman 6 artiklan mukaista toimiluvan myöntämistä, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2005/60/EY tai muun asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista. Kaikilta tällaisilta henkilöiltä, joille ei ole myönnetty toimilupaa kyseisen ajan kuluessa, on 23 a artiklan mukaisesti kiellettävä maksupalvelujen tarjoaminen.

2. Jäsenvaltiot voivat säätää, että 1 kohdassa tarkoitetuille oikeushenkilöille myönnetään automaattisesti toimilupa ja heidät merkitään automaattisesti 8 artiklan mukaiseen rekisteriin, jos toimivaltaisilla viranomaisilla on jo todisteet siitä, että 5 ja 6 artiklassa vahvistettuja vaatimuksia noudatetaan. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava asianomaisille yhteisöille ennen toimiluvan myöntämistä.
3. Jäsenvaltiot voivat antaa luonnollisten tai oikeushenkilöiden, jotka ovat aloittaneet tämän direktiivin mukaisen maksulaitostoiminnan ennen [*tämän direktiivin voimaantulopäivää*] voimassa olleen kansallisen lainsäädännön mukaisesti ja joihin voidaan soveltaa 21 artiklan mukaista poikkeusta, jatkaa kyseistä toimintaa kyseisessä jäsenvaltiossa enintään [kolmen] vuoden siirtymäkauden ajan ilman että niille myönnetään 21 artiklan mukainen poikkeus ja että ne merkitään 8 artiklassa tarkoitettuun rekisteriin, sanotun kuitenkin rajoittamatta direktiivin 2005/60/EY tai muun asiaa koskevan yhteisön lainsäädännön soveltamista. Kaikilta tällaisilta henkilöiltä, joille ei ole myönnetty poikkeusta kyseisen ajan kuluessa, on 23 a artiklan mukaisesti kiellettävä maksupalvelujen tarjoaminen.

81 artikla

Direktiivin 97/7/EY muuttaminen

Poistetaan direktiivin 97/7/EY 8 artikla.

82 artikla

Direktiivin 2006/48/EY muuttaminen

Lisätään direktiivin 2006/48/EY 24 artiklan 1 kohtaan ensimmäisen alakohdan jälkeen alakohta seuraavasti:

"Maksupalveluista sisämarkkinoilla annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä [.../...](*) tarkoitettuja maksupalveluja tarjoavien rahoituslaitosten on täytettävä kyseisen

direktiivin II osastossa vahvistetut vaatimukset, sanotun kuitenkin rajoittamatta e alakohdan soveltamista."

(*) EUVL L [...], [...], s. [...]."

83 artikla

Direktiivin 2002/65/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2002/65/EY seuraavasti:

1. Poistetaan 8 artikla.
2. Lisätään 4 artiklaan kohta seuraavasti:
 - 5) Kun sovelletaan myös Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä [.../...] (*), tämän direktiivin 3 artiklan 1 kohdan mukaiset tiedot koskevat säännökset, 2 kohdan c–g alakohtaa, 3 kohdan a ja e alakohtaa ja 4 kohdan b alakohtaa lukuun ottamatta korvataan ensin mainitun direktiivin 25, 26, 30 ja 31 artiklalla¹.

(*) EUVL L [...], [...], s. [...].

83 a artikla

Direktiivin 2005/60/EY muuttaminen

Muutetaan direktiivi 2005/60/EY seuraavasti:

1. Korvataan 3 artiklan 2 kohdan a alakohta seuraavasti:
 - "a) yritystä, joka ei ole luottolaitos ja jonka pääasiallisena toimintana on yhden tai useamman direktiivin 2006/48/EY liitteessä I olevan luettelon 2–12 ja 14 kohtaan sisältyvän toiminnan harjoittaminen, mukaan lukien valuutanvaihtotoimistojen toiminta sekä direktiivin [...] 4 artiklan 2 a alakohdassa määritelty maksupalvelujen tarjoaminen;"

¹ Muutettu 23 c artiklan 2 kohdan mukaisesti.

83 a artikla
Direktiivin 2005/60/EY muuttaminen

1a. Korvataan 15 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

- "1. Tapauksissa, joissa jäsenvaltio sallii, että sen alueella sijaitsevia 2 artiklan 1 kohdan 1 tai 2 alakohdassa tarkoitettuja luotto- ja rahoituslaitoksia käytetään kolmansina osapuolina kotimaassa, on kyseisen jäsenvaltion sallittava kaikissa tapauksissa, että sen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut laitokset ja henkilöt 14 artiklan mukaisesti tunnustavat ja hyväksyvät 8 artiklan 1 kohdan a–c alakohdassa säädettyjen sellaisten asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttämiseksi suoritettavien menettelyjen tuloksen, jotka on tämän direktiivin mukaisesti suorittanut 2 artiklan 1 kohdan 1 tai 2 alakohdassa tarkoitettu laitos (lukuun ottamatta valuutanvaihtotoimistoja) toisessa jäsenvaltiossa ja jotka vastaavat 16 ja 18 artiklassa asetettuja vaatimuksia, vaikka näiden vaatimusten perustana olevat asiakirjat tai tiedot eroavat siinä jäsenvaltiossa vaadituista, johon asiakas ohjataan.
2. Tapauksissa, joissa jäsenvaltio sallii, että sen alueella sijaitsevia 3 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja valuutanvaihtotoimistoja käytetään kolmansina osapuolina kotimaassa, jäsenvaltion on joka tapauksessa sallittava, että nämä valuutanvaihtotoimistot 14 artiklan mukaisesti tunnustavat ja hyväksyvät 8 artiklan 1 kohdan a — c alakohdassa säädettyjen sellaisten asiakkaan tuntemisvelvollisuuden täyttämiseksi suoritettavien menettelyjen tuloksen, jotka on tämän direktiivin mukaisesti toisessa jäsenvaltiossa suorittanut samantyyppinen laitos ja jotka vastaavat 16 ja 18 artiklassa asetettuja vaatimuksia, vaikka näiden vaatimusten perustana olevat asiakirjat tai tiedot eroavat siinä jäsenvaltiossa vaadituista, johon asiakas ohjataan."
2. Poistetaan 36 artiklan 1 kohdan toinen virke tämän direktiivin 85 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetusta päivästä lähtien.

84 artikla
Kumoaminen

Kumotaan direktiivi 97/5/EY 85 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa mainitusta päivästä.

85 artikla
Saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä

1. Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan viimeistään [18 kuukautta] direktiivin antamisen jälkeen. Niiden on toimitettava nämä säännökset kirjallisina komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava tämän direktiivin soveltamisalalla antamansa keskeiset kansalliset säännökset kirjallisina komissiolle.

86 artikla
Voimaantulo

Tämä direktiivi tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

87 artikla
Osoitus

Tämä direktiivi on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä

Euroopan parlamentin puolesta
Puhemies

Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja

4 ARTIKLAN MUKAISET MAKSUPALVELUT

1) Palvelut käteisen tallettamiseksi maksutilille sekä kaikki maksutilin hoitamisen edellyttämät operaatiot.

2) Palvelut käteisen nostamiseksi maksutililtä sekä kaikki maksutilin hoitamisen edellyttämät operaatiot.

3) Maksutapahtumien toteuttaminen, varojen siirto mukaan luettuna, käyttäjän maksupalveluntarjoajan tai jonkin muun maksupalveluntarjoajan ylläpitämälle maksutilille:

- suoraveloitusten toteuttaminen, kertaluonteiset suoraveloitukset mukaan luettuna;
- maksutapahtumien toteuttaminen maksukortilla tai vastaavalla välineellä;
- tilisiirtojen toteuttaminen, toistuvaissuoritukset mukaan luettuina.

4) Maksutapahtumien toteuttaminen, kun varojen katteena on maksupalvelunkäyttäjän luottosopimus:

- suoraveloitusten toteuttaminen, kertaluonteiset suoraveloitukset mukaan luettuna;
- maksutapahtumien toteuttaminen maksukortilla tai vastaavalla välineellä;
- tilisiirtojen toteuttaminen, toistuvaissuoritukset mukaan luettuina.

5) Sellaisten maksukorttien myöntäminen, joilla maksupalvelunkäyttäjä voi siirtää varoja, joilla on katetta (pankkikortit) tai varoja, joiden katteena on luottosopimus (luottokortit)¹.

6) Poistettu²

7) Rahansiirrot.

¹ Vastaava ilmaisu kuin ECON 280:ssa.

² Kohta poistettu, koska 4 artiklan 8 kohdassa olevan varojen määritelmän mukaan 3 kohta kattaa sellaiset maksutapahtumat, joissa varat ovat sähköistä rahaa.

8) Maksutapahtumien toteuttaminen millä tahansa etäviestintävälineellä, kuten matkapuhelimella tai muulla digitaalisella tai tietoteknisellä laitteella televiestintäjärjestelmää tai tietoteknistä järjestelmää taikka verkkoa hoitavan palveluntarjoajan toimesta maksupalvelun käyttäjän puolesta, paitsi kun digitaalisia hyödykkeitä tai sähköisiä viestintäpalveluja tarjotaan ensisijassa laitetta käyttämällä ja maksu tehdään suoraan televiestintäjärjestelmää tai tietoteknistä järjestelmää taikka verkkoa hoitavalle palveluntarjoajalle itselleen, eikä se toimi välittäjänä kolmannelle osapuolelle¹.

9) poistettu²

¹ Vastaa ECON 283:ää.

² Vastaava ilmaisu kuin ECON 284:ssa.